

Utopia

S T U D E N T A V I S A I T R O M S Ø

NR. 4, 27. APRIL 1988, 13. ÅRGANG

Flengende kritikk av Unibok

Narve Bartnes/Tage Stabell-Kulø

Tiden renner ut for Uni-bok. I løpet av 3-4 uker må en ny bokhandel være i drift for å rekke å bestille bøker til høsten. Det arbeides meget hardt i Studentsamskipnaden for å få dette til. Et interimstyre er satt sammen.

Idunn Reutz, medlem i interimstyret, fremhever at det viktigste nå er å få startet opp en ny, bedre fagbokhandel.

Styret i Studentsamskipnaden vedtok etter konkurransen i Uni-bok å få utredet de interne forhold i bedriften. Formålet med undersøkelsen var å kunne unngå

gå interne problemer i en eventuell nystartet bokhandel. OPI-NORD (Organisasjonspsykologisk institutt Nord-Norge A/S) ble engasjert for å utarbeide rapporten.

OPI-NORD har avdekket at forholdene internt i Uni-bok var svært dårlige. Utdrag av rapporten finnes annet sted på denne siden.

Studentrepresentantene i Studentsamskipnadsstyret gir inn-

trykk av at styret ikke vil være villig til å gå med på hva som helst for å få en ny bokhandel på bena. Det betyr med andre ord at det finnes grenser for hvor mye Studentsamskipnaden er villig til å satse på dette. Ingen er imidlertid villig til å tallfeste noe tak, men det presiseres at taket finnes.

Universitetet har vist liten vilje til å tre støttende til utover fristasjon-tilbudet.

Ny fagbokhandel

I det nye Uni-bok skal kunden settes i fokus. Det ble de aldri i det gamle Uni-bok. Dette sier Idunn Reutz til Utopia. Reutz sitter i interimstyret som ble opprettet etter konkurransen. Dette styrets viktigste oppgaver er ifølge Reutz å hurtigst mulig

mende høsts pensumlitteratur fra forlagene før fristen går ut. Ellers er det tre overordnede mål for etablering av den nye bokhandelen. For det første må det fokuseres på en god fagbokhandel. Grunnlaget og behovet for det i en universitetsby er innlysende. For det andre må den drives profesjonelt og forretningsmessig. Her sviktet det alvorlig hos Unibok. Det må vi ta lærdom av. I denne sammenhengen er det nedsatt en arbeidsgruppe som ser på økonomi, organisasjon og administrasjon av bedriften. For det tredje; Skal en bedrift fungere må arbeidsforholdene og miljøet blandt de ansatte være godt. I så måte må det i det nye Uni-bok klargjøres for de ansatte hvilke arbeidsområder de har. Slik blir effektiviteten bedre og man fjerner mye av grobunnen for misforståelser og kollegiale konflikter. Slik får man også overskudd til å bedre kundeservicen. Dette er i seg selv et poeng som viktigheten av ikke kan overvurderes. Kundene skal settes i høysetet.

etablere en ny og førsteklasses fagbokhandel. I dette arbeidet vil man ta lærdom av rapporten fra OPI-NORD slik at man kan rette opp manglene ved driften og fjerne grunnlaget for det meget dårlige arbeidsmiljøet som kjennetegnet det gamle Uni-bok.

I interimstyret sitter ingen av de gamle styrerepresentantene. Ifølge Reutz skyldes dette prinsipielle årsaker. Man har ikke jaktet på sydebukker, men i den oppbyggingsfasen man står foran er det viktig å slippe nye koste til som kan skjære gjennom de gamle konfliktene og kalle en spade en spade. Bare på den måten kan man få den nødvendige tillit hos forlag og kunder.

Hva er planene for Uni-bok videre?

Det er meget viktig å begrense konsekvensene av konkurransen for kundekretsen mest mulig. I den sammenhengen må det snarest mulig ansettes en del folk slik at vi rekke-å bestille kom-

KRITISK RAPPORT

Nedenfor følger noen utdrag av rapporten som OPI-NORD A/S, Organisasjons-psykologisk institutt Nord-Norge A/S, Tromsø, har utarbeidet på oppdrag av Studentsamskipnaden om forholdene internt på Uni-bok.

(...) Videre gir de ansatte uttrykk for at det er vanskelig å begynne som arbeidstager i bokhandelen. Sannsynligvis er mangelen av stillingsinstrukser med klart definerte ansvarsområder en medvirkende faktor til dette.

Manglende ansvarsavklaring medfører ofte at arbeidsoppgaver ikke blir utført da de blir «borte i systemt». Dette er med på å øke antallet ordreutførelser i fra kundens side som i realiteten ikke blir utført.

De ansatte gir også uttrykk for at systemene i bokhandelen er meget personavhengige og derav sårbare ved sykdom. Dette henger sannsynligvis sammen med de ansattes behov for å finne et område som er deres og samtidig en manglende synliggjøring for de andre hvordan disse arbeidsoppgavene utføres. På en slik måte er man uerstatelig, noe som klart gir oss mensesker følelsen av viktighet.

En slik tilbakeholdelse av kunnskap kan også benyttes som et maktmiddel. Enkelte av de ansatte gir uttrykk for at det oppleves slik når man forblir blant de «ikke-informerte»; de som ikke kan. Dette er klart med på å redusere effektivitet, skape misfornøyde kunder og frustyrasjoner hos de ansatte som ønsker å gjøre en god jobb.

Manglende stillingsinstrukser og klart definerte ansvarsområder er i så måte organisatoriske forhold som har gjort det vanskelig for de ansatte å kunne trives samt utføre arbeidet tilfredstillende i forhold til kundene. (...)

bakgrunn av stor forskjellighet blandt de ansatte når det gjelder bakgrunn og interesser. Konsekvensene av slik grunnleggende uenigheter er bl.a. manglende enighet om mål for virksomheten og problemer med å forholde seg som en gruppe utad annet enn i konflikt til ytre motsetninger; som f.eks. ledelsen (...)

Samarbeidsmoral og arbeidsetikk

Gjennom samtaler vi har hatt har vi fått høre gjentagne beskrivelser av forholdet mellom de ansatte som klart peker i retning av dårlige samarbeidsforhold. Trakkasering, intoleranse, tilbakeholdelse av informasjon, utfrysing, høylytt kjefting, manglende respekt, etc er begreper som benyttes for å beskrive en arbeidssituasjon som langt i fra har vært god. Frustrasjoner har fått utløp hos andre arbeidskollegaer, på toaletter og ganger, gjennom samtaler med ansatte i Samskipnad en, gjennom unnvikelse av hverandre, og sannsynligvis gjennom stresssymptomer, sykdomsfravær og oppsigelser. For mange av de ansatte har Unibok ikke vært en god arbeidsplass.

Dett har også konsekvenser for den opplevde kunder har hatt i butikken: «Den syder så av fiendtlighet at man må manne seg opp for å gå inn. «Man puster lettet ut når inngangsdøren har blitt en utgangsdør som en har bak seg.» Dette sosiale klima må det arbeides for å unngå i en ny bokhandel.

Rekruttering

Det kan ikke være lett å rekruttere dyktig personale til en slik arbeidsplass som overnevnte. Imidlertid synes ikke bekymringen å være uttalt på dette området, men heller på forbigående i ansettelsessaker, prioritering av nære venner og familie, utvikling av «klaner» med klare interesse-setninger og uenighet om hva som skal legges til grunn for lønnsplussinger.

Det synes å være genuine motsetninger og uenighet vedr. hvilken vektlegging man skal gjøre på variert praksis, Unibok-praksis og høyere utdanning.

Manglende felles forståelse av interne forhold

Gjennom dagseminaret med de ansatte, gjennom spørresjema og ved intervjuing av de ansatte enkeltvis, framtrer det ganske klart at det er store motsetninger internt bl.a. om hva som er problematisk, hva som er uproblematisk, hva som er mulige løsninger på konflikter, hva som bør gis status i bokhandelen og hva som er gjenstand for diskusjon. En slik sprikende opplevelse av felles arbeidsforhold kan utvikles bl.a. som følge av dårlig kommunikative ferdigheter, men også på

Geelmuyden

Tidligere journalist i Farmand og redaktør av Morgenbladet, Hans Geelmuyden, har skrevet den ene kronikken i dette nummeret. Geelmuyden tar for seg pressen og dens forhold til injurielovgivningen.

Geelmuyden skriver i kronikken at pressen er villig til å gå over lik i kampen om økende opplagstall, og at man ikke har å gjøre med et rettsvesen som prøver å innsnevre ytringsfrihetens rammer, men en journalistikk som prøver å spreng dem. - Man kan ikke både kalle seg samfunnskritisk og samtidig leve av å skrive om voldtatte hamstere, fremholder Geelmuyden.

SE SIDE 5

Fylket

Økt satsning på fiskeri og tjenesteytende næringer er bare to av mange øremerkede tiltak for Troms fylkeskommune. Ifølge første-konsulent og fylkesplanlegger Ivar Berg må man forsøke å se helheten i distriktproblematikken og ikke gi seg over til pessimisme. Vi har tross alt uante utviklingsmuligheter.

SE SIDE 6 OG 7

Bjørge

Den andre kronikken i dette nummeret er skrevet av rektor ved Universitetet i Tromsø, Narve Bjørge. Bjørge tør i kronikken for seg det faktum at det er 20 år siden Universitetet i Tromsø ble vedtatt opprettet.

SE SIDE 10

Bakken

Direktør i Studentsamskipnaden i Tromsø, Vidar Bakken, portretteres i dette nummeret av Utopia. Les om vyer for Studentsamskipnaden, trivselen i jobben og hvordan man kan tjene 254 000.

SE SIDE 13

De ansvarlige må gå!

EN AV hovedårsakene til at ledende stillinger er godt lønnet, er at den som til syvende og sist tar beslutninger også må være ansvarlig for dem. Makt medfører ansvar.

Mens alt går godt, er livet en dans på roser. Men hva når problemene tårner seg opp?

Har man vært godt betalt for å ta beslutninger, og derigjennom også være ansvarlige for dem, har man akseptert spillets regler. De bør også gjelde når festen er over. Og det er den definitivt.

UNIBOK er konkurs, og Samskipnaden kan tape millioner av kroner. Den eneste reaksjonen

på dette så langt er et stykke papir med et vedtak i styret for Samskipnaden hvor administrasjonen kritiseres.

Vår påstand er at reaksjonen fra styret, hvor studentene har lederen, ikke på noen måte står i et realistisk forhold til det den er tenkt å være reaksjon på.

Det å drive 2 selskaper konkurs, påføre studentenes velferdsbedrift milliontap og unnlate å holde styret informert om stor gjeldsopparbeidelse bør etter vår mening føre til umiddelbar avskjedigelse for alle impliserte.

Det må koste å gjøre slik, ellers gjentar det seg.

Lys dem ut

I DET siste har vi med økende bekymring sett at jobber på og rundt Universitetet tildeles studenter, hvis eneste kvalifikasjon er at de er, eller har vært, blandt studentenes representanter i styrer og råd. Jobber som tilbys uten annen utlysning, eller som lysenes ut med

en liten notis i Uke-bulletinen. Vi vil på det sterkeste oppfordre Instituttene, Universitetet og Samskipnaden til ikke å helle bensin på den ulmende misnøye som er fremherskende mot at sentrale studentpolitikere får slike fordeler. Det er ille nok som det er.

Sosialkonsulent

Ta kontakt hvis du trenger råd og veiledning ved personlige og sosiale vanskeligheter eller studieproblemer som ikke er faglige.

Du kan også be om informasjon av forskjellig art og få vite hvor du skal henvende deg i helse- og sosiale spørsmål og juridiske saker.

Sosialkonsulent Ann Torunn Olsen,
Roald Amundsenspl. 1 (Odd Berg-bygget),
Tlf. 81 012. Kl. 09.00 — 15.00 unntatt torsdager.

Husk å benytte deg av de økonomiske støtteordningene som Studentsamskipnaden har til dekning av helsemessige utgifter: **HELSEFONDET OG REFUSJON AV EGENANDELER.**

For informasjon, se reglene.

Utropia

I REDAKSJONEN:

Arve Bartnes
Ole Berthelsen
Janne Bjerkan
Trond Davidsen
Steinar Johansen
Oddgeir Sagerup
Tage Stabell-Kulø
Geir Hatling
Geir Arne Hansen
Roy H. Østensen
Britt Bakkehaug
Nora Sørensen

REDAKTØR:
Tage Stabell-Kulø

REDAKSJONSSEKRETÆR:
Trond Davidsen

UTROPIA er et organ for studentene ved Universitet i Tromsø, og kommer med 12 nummer i året. Redaksjonen er valgt på politisk uavhengig grunnlag.

Annonsepris: Kr. 4,- pr. sp. mm.
Ved fast annonsering 20 % rabatt.

Adr.: Boks 678, 9001 Tromsø
Tlf.: (083) 44 283

Opplag: 2000 eksemplarer.

Sats: Lundblad Grafisk A/S
Trykk: Dagbladet «Tromsø»

NESTE DEADLINE: 6. MAI

Hold deg frisk!

— om den manglende adgang til utsatt prøve i juss ved gyldig sykdomsforfall

DENNE SAKEN har vist seg å bli litt av en thriller for jusstudentene her i Tromsø. Det hele startet med det reglementet som var vedtatt for jusstudiet i Tromsø av Kultur- og vitenskapsdepartementet (KVD) ved forskrift 8. september 1986. Den lyder «For utsatt prøve gjelder reglene i «Reglement for eksamener ved Universitetet i Tromsø paragraf 5.»

Dette innebar at den samme regel skulle gjelde for jusstudentene som for de øvrige studentene ved Universitetet i Tromsø (UiTø). Man skulle med andre ord ha full rett til fornyet prøve ved sykdoms forfall.

Dette var imidlertid ikke Institutt for Rettsvitenskap (IRV) innstilt på å følge opp, på tross av at studentene sa klart fra om at man mente det burde være den samme adgang til utsatt prøve for jusstudentene som for de andre studentene ved UiTø på instituttallmøte den 19.10.87.

Likevel vedtok Instituttrådet ved IRV, mot studentenes stemmer, at man skulle innføre/beholde den ordningen man har for Juss i Bergen. Dette ble gjort 30.10.87.

Dette innebærer at en student som har gyldig forfall til første eksamensdag ikke får gå opp til fornyet prøve, men må vente et helt semester før han/hun får anledning til å avlegge den aktuelle eksamen. Dette ble begrunnet med at det ville være for mye arbeid å utarbeide en ny eksamensoppgave.

Denne regelen ble så vedtatt i Universitetsstyret den 20.11.87, men med følgende tillegg rettet til den komiteen som var nedsatt for å utarbeide et eget eksamensreglement for juss i Tromsø. «For kandidater som har gyldig forfall første eksamensdag ber en komiteen ta utgangspunkt i reglene for samme studium ved Universitet i Oslo fra våren 1986. Komiteen bes spesielt vurdere om, og eventuelt hvordan, kandidater som har forfall til flere eksamener kan sikres adgang.»

Dette ville innebære at man fikk anledning til å få utsatt prøve første eksamensdag en gang i løpet av studiet, og vurdere om dette var mulig å gjennomføre for flere eksamener i løpet av studietiden.

Dette ville ha medført en markant forbedring for studentene. Det er jo ikke mange studenter som blir syke til flere eksamener.

Den 19.11.87 gjorde Hovedallmøtet (HAM) ved UiTø følgende vedtak: «HAM går sterkt imot at IRV vil ha en annen regel for anledningen til å få fornyet eksamen enn den som

Carl Otto Heffermehl, leder i Arbeidsutvalget ved Institutt for Rettsvitenskap. (Arkivfoto)

gjelder for de øvrige studentene ved Universitetet i Tromsø.»

Dette må da være klar tale.

Til tross for at alle disse organene hadde uttalt seg klart og tydelig negativt til IRVs holdning i denne saken, gjorde Instituttrådet ved IRV den 23.03.1988 et vedtak som går på tvers av dette.

Man vedtok å beholde regelen om at man må ha levert oppgavesvar første eksamensdag for å kunne få fornyet prøve. Dette ble gjort mot studentrepresentantenes stemmer.

Det mest eiendommelige var at diskusjonen denne gang fjernet seg fra problemene med å utarbeide en ny eksamensoppgave og inn på det at administrasjonen ved instituttet var overarbeidet og ikke ville klare det merarbeid en ekstra eksamen ville innebære. Man hadde utarbeidet en liste over hvor mange telefoner etc. som måtte foretas.

Alt dette fører frem til at en student med gyldig forfall (sykdom med legeerklæring) som uheldigvis blir syk første eksamensdag vil måtte vente et helt semester før han/hun får avlegge eksamen. Det medfører økt studielån, tapt arbeidsfortjeneste (kommer 172 år senere ut i arbeid) og risikerer å miste kontakten med studentene på kullet.

Kan det være riktig å innføre en regel som har slike følger for studentene? Jeg mener NEI og vil

henstille til Universitetsstyret å se tilbake til sitt tidligere vedtak i denne saken og ikke akseptere IRVs forslag til regel for fornyet prøve.

CARL OTTO HEFFERMEHL
Leder i AU-IRV

NORDNORSK KUNSTMUSEUM
Muségt. 2, Tromsø

Maleri, kunsthåndverk
tekstil, tegning, grafikk
og foto

ÅPNINGSTIDER:

Hverdager	10 — 16
Søndager	12 — 16
Mandag	stengt

GRATIS ADGANG

— N Y H T E R —

Endelig nye boliger

HALVPARTEN AV de 96 boligenhetene på Kvaløysletta vil stå ferdig ved semesterstart til høsten. Det er Studentsamskipnaden som bygger på Slettelva, 7 km fra Universitetet. Husleien vil bli mellom 1000 og 1200 kr pr. enhet.

Tage Stabell-Kulø

Byggearbeidene på Studentsamskipnadens nyeste boligprosjekt startes i disse dager. Det er Bjørn-Hus som skal bygge de tilsam men 96 enhetene. Disse skal være i tilsammen 10 frittliggende hus. Husene vil få tre etasjer, som vist på tegningen.

Øverste etasje vil inneholde 2 hybler, begge med eget bad og toalett. Fellesarealet er her oppe. Standarden på disse to hyblene er bedre enn på resten.

Samskipnaden anslår at omlag halvparten av de 10 husene vil kunne stå ferdig til innflytting ved semesterstart. Ferdigstillingen av resten vil så gå fortløpende.

Innredning

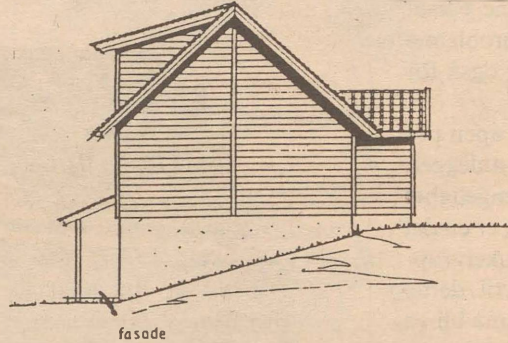
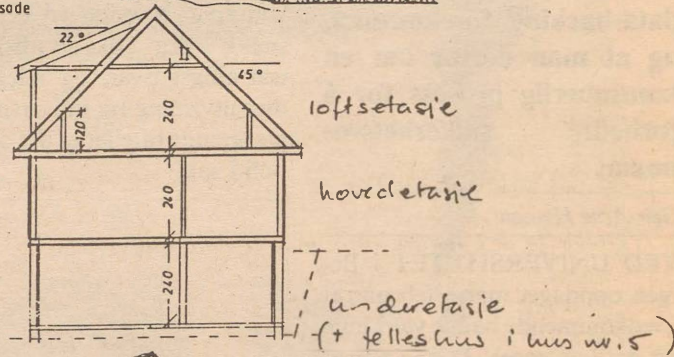
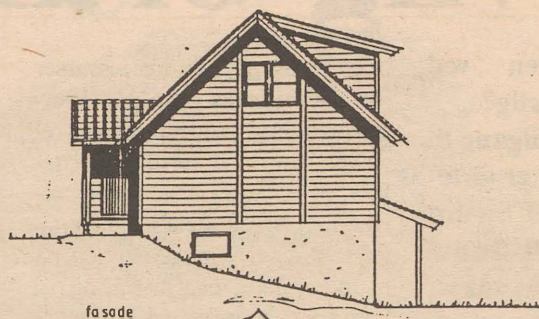
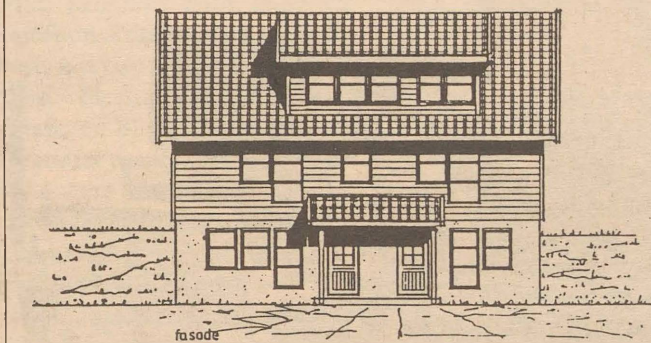
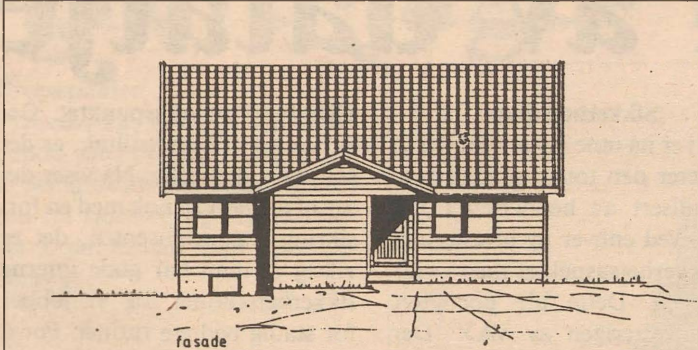
Hovedetasjen vil inneholde 4 hybler. Disse fire skal dele bad/toalett.

Kjelleren består av en familieei-lighet på omlag 40 kvadrat meter som inneholder stue, soverom og bad og en dublett for par uten barn.

Alle enhetene vil ha egen bod. I tillegg kommer et felleshus hvor det vil være badstue, TV-stue, te-kjøkken og en stor sykkelbod.

Husleie

Prosjektet er kalkulert til drøye 20,7 millioner kroner. Dette vil gi en enhetspris på 1.000 til 1.200 kroner pr måned. Hvorvidt kalkylen holder, er basert på at byg-

gerentene ikke øker, men styreleder Unni Sandbukt i Studentsamskipnaden sier det ikke er noe som tyder på at kalkylen ikke vil holde. Dette er 1988-kroner, og vil måtte inflasjonsjusteres jevnlig.

Prosjektet har enda ikke fått lånetilsagn fra Husbanken. Studentsamskipnaden starter imidlertid byggingen allerede nå.

Styret har, efter å ha konferert med departementet, tolket reglene i Husbanken dithen at søknad om lån kan rettes såfremt bygget

ikke er ferdig når søknaden sendes inn. Husbanken har nemlig ikke ledige midler før tidligst i 3. kvartal.

Breivika

Lederen i styret i Studentsamskipnaden, Unni Sandbukt, sier til Utopia at det er usikkert hva som vil sje med brakkene i Breivika. Hun er innstilt på å legge saken frem for Hovedallmøtet (HAM). Dermed vil studentene i Tromsø selv kunne avgjøre hva som skal skje med brakkene. Brakkene har nå stått i 16 år.

Nytt opptaksreglement til hovedfag på IMR

UNDERVISNINGsutvalget på IMR vedtok på møtet fredag den 15. april et forslag til nytt reglement til opptak til hovedfag. Bak grunnen for at denne saken ble tatt opp var et forslag fra Tromsøstudentenes Dataforening om radikal kjønnskvote-ring på opptak til hovedfag i datafag.

Saken ble tatt opp før påske. På dette møtet argumenterte studentrepresentantene i Undervisningsutvalget sterkt for at det skal foretas radikal kjønnskvote-ring på hovedfag. Det ble i argumentasjonen særlig lagt vekt på den dårlige rekrutteringen av jenter til realfagene. I tillegg ble det slått fast at det er svært få jenter som tar hovedfag på IMR. Et annet moment som spilte stor rolle var den lange køen for opptak til hovedfag i data, som særlig gikk ut over jentene.

På møtet før påske ble det vedtatt at saken skulle utsettes til over påske slik at seksjonene kunne bli hørt. Et resultat av denne høringen var det samlede forslaget fra alle seksjonene som

ble fremmet på møtet den 15. april. I det nye forslaget til reglement for opptak til hovedfag heter det at den samlede studentmassen som søker om opptak til hovedfag skal deles inn i fire grupper:

Gruppe I.a: Jenter med gjennomsnittskarakter under 2.0 i cand. mag-graden.

Gruppe I.b: Gutter med gjennomsnittskarakter under 2.0 i cand. mag-graden.

Gruppe II.a: Jenter med gjennomsnittskarakter over 2.0 i cand. mag-graden.

Gruppe II.b: Gutter med gjennomsnittskarakter over 2.0 i cand. mag-graden.

Underforstått her er at kandidaten oppfyller alle andre formelle krav til opptaket.

Hovedfagsplassene skal etter denne inndelingen deles ut som følger: Først får alle fra gruppe I.a plass, deretter får gruppe I.b

plass o.s.v. Ved karakterlikhet hos studenter i samme gruppe skal ansiennitetsprinsippet gjelde, d.v.s. at den student som har flest semestre siden han oppnådde cand.mag-graden får først plass.

Dette forslaget ble vedtatt med fire stemmer for og to imot. Det var de ansatte som stemte for, mens studentrepresentantene stemte imot.

Det ble i tillegg fremmet protokolltilførsel fra studentene der det står at studentene går imot vedtaksforslaget da dette ikke er blitt behandlet på et instituttallmøte.

Det bør til slutt bemerkes at dette vedtaksforslaget skal gå gjennom en lang rekke råd og styrer før det blir endelig vedtatt: Først skal det til Instituttrådet på IMR, deretter til Universitetsstyret og Universitetstinget, før det tilslutt må godkjennes av Kultur og Vitenskapsdepartementet.

TROMSØ KOMMUNE

TROMSØ KOMMUNALE HELSEKONTOR AIDS-PROSJEKTET

STRUTSEN stikker HODET I SANDEN når fare truer

Mange mennesker med **HETEROSEKSUELL PRAKSIS** (mann-kvinne) ser ut til å gjøre det samme.

Inntil nå har **HIV** og **AIDS** vært mest utbredt i **HOMOSEKSUELLE MILJØER**. Men **MANGE HETEROSEKSUELLE** står nå i fare for å bli en ny **HØYRISIKOGRUPPE**.

Dette skyldes først og fremst at

- en del heteroseksuelle menn kjøper sex hos kvinner i deler av verden der HIV1 eller HIV2 er meget utbredt.
- mange heteroseksuelle menn og kvinner utfører usikker sexpraksis med hyppig skifte av partner og med påfølgende kjønns sykdommer (som gonorré og chlamydia).
- en del kvinner og menn lar sex-lysten styre handlingen overfor «strandløvene» i syden.

DIN HELSE, DITT LIV, DIN SEX

er mer verdt enn en

USIKKER OG TILFELDIG SEXOPPLEVELSE

Kjenner du deg igjen?

Du har sikkert ikke vondt av en prat om ditt sexliv. Kanskje er det lurt med en HIV-test også?

SEX ER GODT OG VIKTIG

La ikke

AIDS

ødelegge

GODHETEN OG KJÆRLIGHETEN.

Vi er her for DIN skyld.

Kontakt:

TROMSØ KOMMUNALE HELSEKONTOR

AIDS-prosjektet

S. Tollbodgt. 7

9000 Tromsø

Klienthenvelser:

mandag og torsdag: 10.00 – 14.00

tirsdag: 16.30 – 18.00

torsdag: 16.30 – 19.00

Telefon mandag-fredag, dagtid 083-85 000/55 233 l. 485

Telefon kveld 083-55 896/55 018

Ulovlig bruk av datatjenester

Er datasikkerheten ved Universitetet for dårlig? Er det for lett å få tilgang til systemer man ikke er autorisert for. EDB-sjef Sigurd Sjursen ved EDB-sentret sier til Utopia at såkalt data-hacking forekommer, og at man derfor har en kontinuerlig prosess for å forbedre sikkerhetsrutinene.

Geir Arne Hansen

VED UNIVERSITETET i Bergen oppdaget man i februar at uvedkommende hadde vært inne på data-anlegget. Denne episoden har aktualisert problemet omkring datasikkerhet også for universitetene.

– Universitetet har en åpen politikk for bruk av data-anlegget, sier Sjursen. God tilgjengelighet til forskjellige systemer, er en del av servicen overfor brukergrupper som har adgang til dette. Men det er klart at det må bli en balansegang mellom åpenhet og sikkerhet.

Misbruk

Det er en kjensgjerning at regelrett misbruk av Universitetets datatjenester har forekommet. – Personer uten autorisasjon, fortsetter Sjursen, har kommet seg inn på dyre tjenester og brukt dette til mer eller mindre privat bruk. Dette kaller jeg for tyveri av ressurser, all den tid det går på

bekostning av mindre ressurser for andre brukergrupper. Sjursen presiserer at de har et klart regelverk for ressursbruken, og det foregår en kontinuerlig registrering av virksomheten. Universitetet vil reagere meget strengt på brudd av dette regelverket, og fra Universitetets side vil det være snakk om økonomisk erstatningsansvar, og relegering, dvs. utvisning fra universitetet. I graverende tilfeller er det også en politisk sak.

Sikkerhetstiltak

– Vi er nå inne i et arbeid der vi vurderer den totale sikkerheten, aktualisert av hendelsen i Bergen. Ved enhver ny investering, er sikkerhetsaspektet med i vurderingen. Dette ble poengtert ved investeringen av VAX. Der hadde vi fått beskjed fra produsenten, at anlegget var gradert på Høyeste sikkerhetsnivå i det amerikanske forsvarsdepartementet. Dette burde jo være det

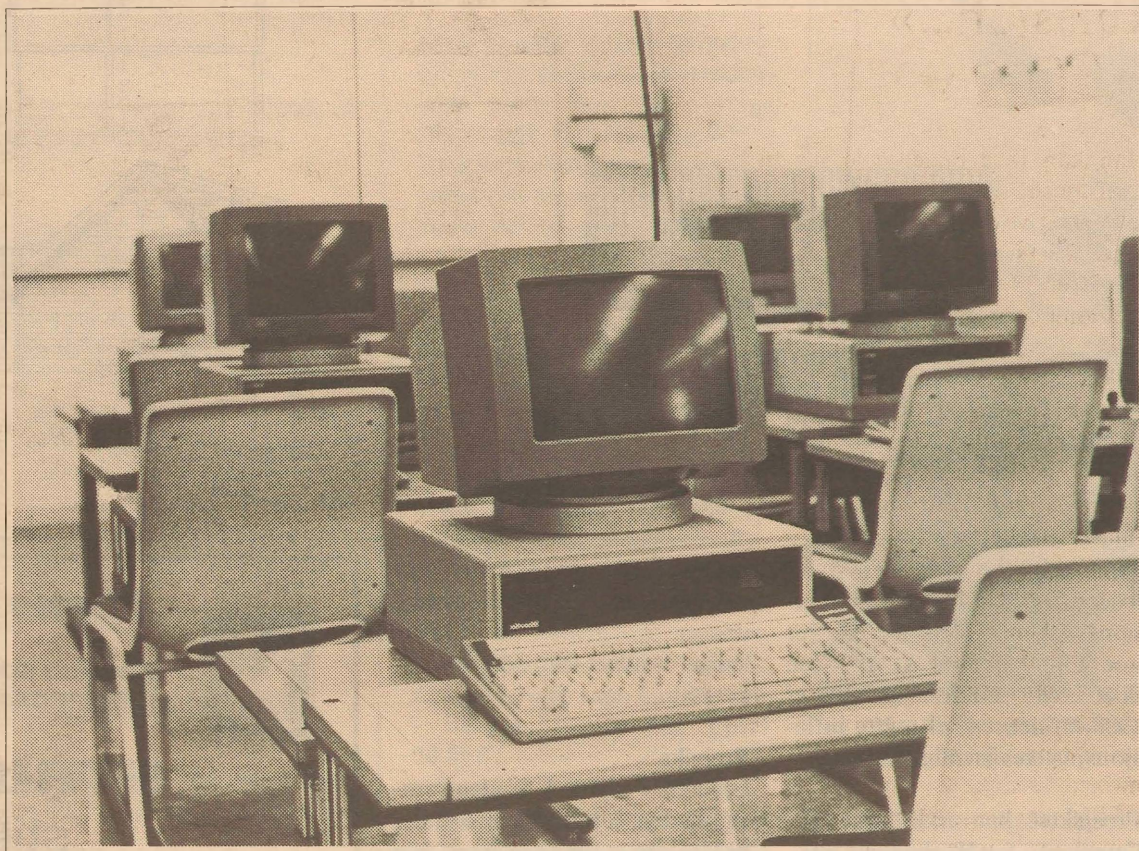
aller beste utgangspunktet. Det vi har av sikkerhetstiltak, er det som er tilgjengelig. Nå viser det seg at det er ikke nok med en forsikring fra produsenten, det er viktig at man har gode interne sikkerhetsrutiner, og vi jobber for stadig bedre rutiner. For å få et fullgodt sikkerhetssystem, sier Sjursen, er det vel så viktig at også den enkelte bruker har et bevisst forhold til sikkerhet, og at alle følger opp. Det være seg

ved en ting som f.eks. passord. Bjørn Alsvik, ved EDBsentret, hadde forrige år en undesøkelse på hvilke passord som var de mest vanlige. Det viste seg at man fikk høyt utslag på passord av typen navnet på kona, fødselsdato, bilmerke og bilnummer. Slike kominasjoner burde man derfor unngå. Dette gjelder de personlige passord, mens det derimot er veldig god kontroll med systempassord. Alle brukere har begrensede privilegier, det vil si begrenset adgang til systemer. Dersom noen ber om å få utvidet tilgang til systemer, blir dette behandlet hos oss, hvor vi har en nitid kontroll på hvem som har tilgang til hva.

Sjursen forteller videre at for å kunne sikre seg mot datahackere i et system, er de også nødt til å kunne vite hvordan en datahacker arbeider, hvor han kommer seg inn i et system osv.

– Dersom en datahacker, fortsetter Sjursen, med illegale hensikter, klarer å bryte seg inn i et system, kan vedkommende gjøre uopprettelige skader. Min appell til datastudentene, er at de heller gjør noe kreativt og blir gode studenter.

Etter intervjuet med Sigurd Sjursen, har Utopia fått bekreftet at to av studentene ved datafag er sparket ut av en av seksjonens data laboratorier for ulovlig bruk av datatjenester.

Leketøy eller verktøy? (Arkivfoto)

PC-butikken

I disse dager er etableringen av en forretning i full gang på EDB-senteret i 1. byggetrinn. Denne forretningen skal formidle PC'er og annen maskinvare til studenter ved universitetet. Maskinene som er valgt foreløpig er av typene Apple og IBM, og vil bli solgt med 40% rabatt på vanlig utsalgspris.

Roy H. Østensen

INTERESSERTE STUDENTER kan om kort tid finne denne butikken rett til høyre for EDB-senterets store inngangshall, som ligger i kjelleren på IMR. Dette blir resultatet når EDB-styret har vedtatt å inngå samarbeid med Apple og IBM.

Apple og IBM

Det har også tidligere vært mulig for studenter og ansatte å få kjøpe maskiner av disse fabrikatene gjennom EDB-senteret. Dette har vært gjort som en ren formidling mellom kjøper og den aktuelle forhandler. For IBMs vedkommende vil ikke denne nye butikken gjøre noen vesentlig forskjell, det er fortsatt bare snakk om en ren formidling. Apple er adskillig mer engasjert i dette foretaket. Det er de som driver demonstrasjonslokaler og er ansvarlig for service. De gir dessuten 10 % provisjon på salget av maskiner.

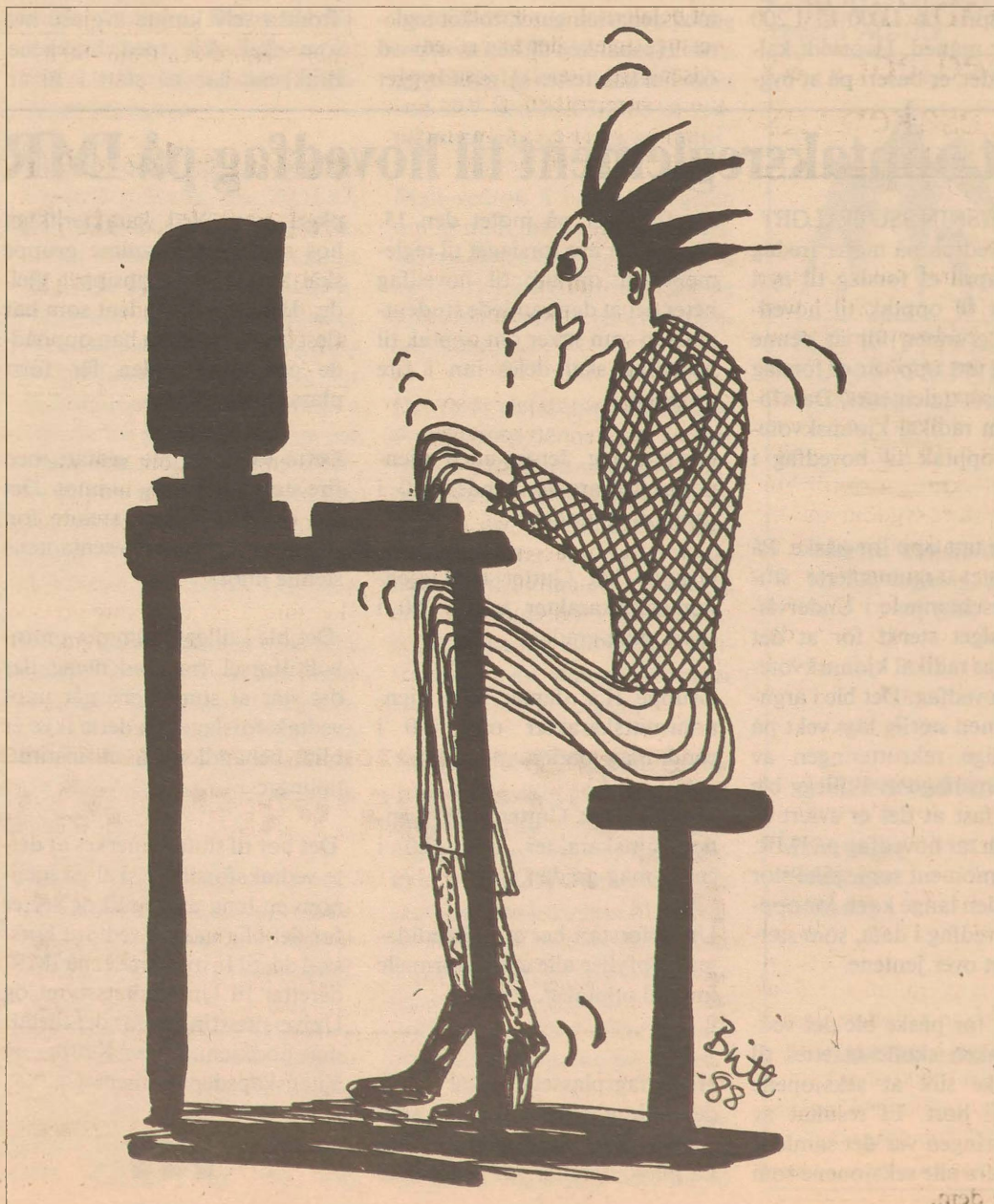
Apple Computer INC

Apple Computer er verdens største leverandør til universiteter og høyskoler, og har alltid hatt disse som satsningsområde. I Norge har Apple egen koordinator på de fleste universiteter og høyskoler. Av Apples organisasjon på 25 personer er en person dedikert til kontakt med universitetene.

Jobb for studenter

Den daglige driften av butikken vil utføres av studenter som enten går på hovedfag eller snart er klare for opptak. Arbeidsoppgavene vil tilsvare opptil 15 timer pr. uke.

EDB-senterets avdelingsleder og MAC-koordinator for Universitetet i Tromsø, Egil Børre Mikalsen, forventer et salg på ca. 100 enheter pr. år. I den ene måneden tilbudet fra Apple har vært aktuelt, er det allerede solgt 20 enheter (maskiner/skrivere).

Naken greve jager neger med øks

Av HANS GEELMUYDEN

NAKEN GREVE jager neger med øks sang Tramteatret i et forsøk på å parodierte norske aviser. Nittensyvogåtti har vært rekordår hva gjelder antall injuriersaker mot pressen. Det er tatt ut stevning mot norske aviser for tilsammen 26 millioner kroner. Norsk presse med generalsekretær Hans Andreas Ihlebæk i spissen er svært bekymret over utviklingen. Det er ikke jeg. Ihlebæk mener injurielovgivningen er en fare for pressefriheten. Jeg mener den er en fare for enkeltmennesket. Ytringsfriheten er en selvfølgelig, grunnleggende del av et demokrati, men den er bare et gode når den brukes riktig, nemlig til å informere enkeltindividet, og tale dets sak. Når pressen i stedet snur seg mot enkeltmennesket, trenger individet rettsvern. I kampen om økende opplagstall har pressen bevist at den er villig til å gå over lik. Bokstavelig talt.

Tysklands lateste

Journalistikk blir stadig mer personfokusert. Mennesker selger bedre enn saker. Som ulver i fårepels står avisene frem for å hjelpe mennesker i deres kamp mot maktapparatet. I virkeligheten er avisene bare interessert i å hjelpe seg selv.

«Verdens Gang er innblandet i en tredjedel av injuriersakene...»

Günther Wallraf skildret dette i en av sine bøker. I likhet med VG hadde Bild-zeitung en spalte hvor avisen skulle hjelpe sine lesere. En ung tysk kvinne henvendte seg til avisen, og klaget sin nød. Hun fikk ikke lov til å gå opp til eksamen, fordi hun hadde for stort sygdomsfravær. Journalisten nikket ja og ha, og syntes dette var en rørende historie. Stor var derfor kvinnens overraskelse da hun neste dag fant seg selv klint ut over hele første side med tittelen «Dette er Tysklands lateste kvinne.»

Jeg nevner eksemplet fordi det er karakteristisk for en utviklingstendens i pressen. Av 21 bebudede eller verserende injuriersaker i 1987, var Verdens Gang innblandet i en tredjedel. I 1987 falt det dom i 15 saker. Nok en gang rammet 1/3 av dommene landets to løssalgsaviser, VG og Dagbladet. Det er med andre ord ikke snakk om et rettsvesen som prøver å innsnevre ytringsfrihetens rammer, men om en journalistikk som prøver å sprengre dem.

Pressepudler

Pressen skal være grensesprengende, men valget av saker viser at det er de økonomiske resultat-tall fra fjoråret, og ikke barrierer i samfunnet som forsøkes sprengt.

«Informasjon erstattes av spekulasjon...»

Man kan ikke både kalle seg samfunnskritisk og samtidig leve av å skrive om voldtatte hamstere. Eierstrukturen i norsk presse er blitt endret. Pressen forandrer egenforståelse. I stedet for å være en fjerde statsmaktholder, er den blitt en konkurrent til Cola, sjokolade og andre nydelsesprodukter. Vaktbikkja er blitt en liten, gneldrete selskapshund. Informasjon erstattes med spekulasjon. Ofte rammer spekulasjonene tilfeldig, og av og til direkte galt. Skaden for den som rammes kan være ubotelig, og kan ofte ikke måles i penger. Men avisene styrker sin økonomi på oppslagene. En god injuriersak betraktes sågar som bra markedsføring. Og markedsføring skal koste. Profittbaserte media må finne seg i at skade må erstattes på lik linje med hva andre skadevoldere må gjøre. Erstatningssummene skulle såvisst ikke svi særlig hardt. I 1987 ble det betalt ut 2,2 millioner kroner i erstatninger, eller 1/2 prosent av avisenes resultat før ekstraordinære poster i 1986. Det er dette som karakteriseres som en trussel mot ytringsfriheten.

Dannede injurier

Pressen har tilkjempet seg en enorm makt. Det er ikke rart at samfunnet føler behov for å beskytte seg mot en presse som går stadig lenger i unøyaktigheter og usakligheter. Ihlebæk og hans menn mener injurielovgivningen må endres. Det er jeg helt enig i. Den må tilpasses utviklingen i media og bli strengere. Samtidig må det bli enklere å gå til injuriersak. I dag er det en lang og kostbar prosess.

Hans Geelmuyden (Foto: NTB)

«Borgerlig dannelse aksepterer fortsatt en unnskyldning...»

Hvis en injuriedom skal ha noen preventiv effekt, må den falle kort tid etter at ærekrenkelsen har stått på trykk.

I et forsøk på å forsvare pressen har advokat Terje Herrem sagt at dannede personer ikke går til

injuriersak. Til det er det vel bare å si at dannede journalister er i stand til å uttrykke seg slik at injuriersak ikke blir aktuelt. Skulle ulykken likevel være ute, er det godt å vite at borgerlig dannelse fortsatt aksepterer en unnskyldning. Journalistikk skal være provoserende og frekk, og det skader ikke om den har et visst forhold til sannheten. Derfor synes jeg norsk presse skal være sjeleglad for at den fortsatt har injurierende kraft.

Pressen selv bør merke seg rettsvesenets holdning i injurierspørsmål, og la den bli en spore til å heve kvaliteten på journali-

stikken. I stedet stikker pressen hodene sammen i sine mange klubber, foreninger og utvalg, og syr sammen noe pølsevev om pressefrihet og ytringsfrihet.

Pressen i Norge er en gjeng navlebeskuere som har svært godt av at andre titter dem etter i kortene. Man kan ikke ustraffet skrive at Arne Treholt har AIDS når det vitterlig er en av de få lidelsene han ikke har.

■ ■ ■

FERIE-
GUIDE 88
ER KOMMET!

SPESIALPRISER PÅ STUDENT OG UNGDOMS FLY

JORDEN RUNDT

- Amsterdam-Vancouver-Honolulu-Fiji-Sydney-København **kr 9.275,-**
- Oslo-New York/Los Angeles-Honolulu-Tokyo-Hong Kong-Taiwan-Singapore-København-Oslo **kr 11.470,-**
- Amsterdam-Sri Lanka-Nepal-Bangkok-Taiwan-Tokyo-Honolulu-Los Angeles/New York-Reykjavik-Oslo **kr 12.280,-**

INTERNASJONALT STUDIEKORT FÅR DU BARE HOS OSS.

OSLO
Tlf.: (02) 45 32 00

BERGEN
Tlf.: (05) 32 64 00

ÅS
Tlf.: (02) 94 11 20

STAVANGER
Tlf.: (04) 55 60 13

TROMSØ
Tlf.: (083) 84 820

STUDENTCHARTER

- OSLO-ATHEN fra **kr 1045,-** en vei (inkl. ferieskatt)
- OSLO-ISTANBUL fra **kr 1095,-** en vei (inkl. ferieskatt)
- KØBENHAVN-TEL AVIV fra **kr 1.340,-** en vei.

UNIVERS
REISER A.S.

Lokalsamfunn i fokus

Samfunnsplanlegging og lokalsamfunnsforskning er i dag et av fire studietilbud som bygger på samfunnsvitenskap grunnfag. Fagets siktemål er å gi en helhetlig forståelse av forholdet lokalsamfunn, politikk og økonomi. Problemer samfunnsplanleggere står overfor, ligger ofte i skjæringspunktet mellom disse sektore-

ne, slik at en tverrfaglig forståelse er nødvendig dersom en ikke ønsker en skjev samfunnsutvikling, og hvem gjør vel det? Denne type utdanning vil derfor ha direkte relevans til de problemer landsdelen sliter med. Det er gruppeleder og førsteamanuensis Nils Aarsæther som sier dette til Utopia.

Steinar Johansen

DU KAN ikke drive en bedrift uten å ha kjennskap til samfunnet. Du kan heller ikke drive politikk uten å ha kjennskap til hvordan folk lever. Derfor er tverrsektoriell tenkning en dyd av nødvendighet dersom en ønsker en helhetlig forståelse av hva det offentlige driver med og – ikke minst – forholdet mellom det private og det offentlige. Med denne enkle filosofien begrunner Aarsæther viktigheten av å se de ulike samfunnssegmenter og sektorer i en bredere sammenheng.

Det er nettopp denne filosofien som i sin tid var opphavet til planlegging som eget fag. Dette må nødvendigvis føre til en brytning med den strenge faglige logikken som er gjeldende hos de mer spesialiserte samfunnsvitenskapelige studieretninger.

Gruppelederen nøler ikke med å betegne studiet som en «tverrfaglig urokråke.»

Brytningstid

I en tid der det reises spørsmålsteget med velferdsstatens idealer og betingelsene for bosetning i utkanstrøk endres, er det meget viktig at planleggere og politikere blir i stand til å se paralleller og sammenhenger mellom økonomi, politikk og næringslivstilpasning på den ene siden, og hvordan de mer uformelle prosesser er med på å forme er med på å forme folks holdninger og tanker.

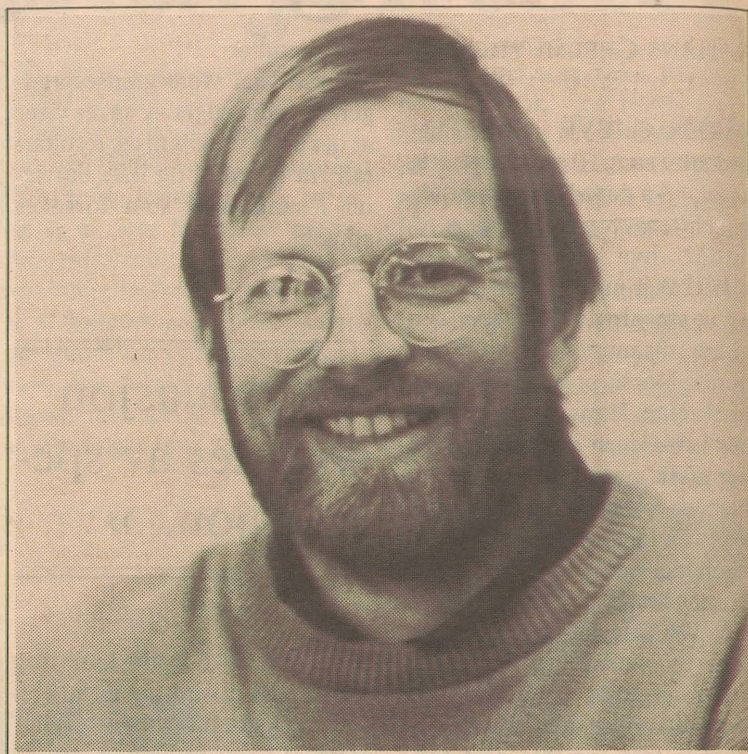
I følge Aarsæther har man tatt konsekvensene av dette ved å bruke teoretisk tankegodt fra flere disipliner. Han nevner at det på gruppa arbeider folk som har sitt faggrunnlag i alt fra geografi, antropologi til kommunalforskning.

En geograf vil være i stand til å se mer «romlige» mønstre som forskjeller mellom regioner, avstander og næringsgrunnlagets betydning for mobiliteten eller flyttinga mellom disse. En antropolog vil kanskje være mer interessert i å se på de lokale betingelsene for bosetning og tilpasning, mens en politologisk tilnærming vil sette en i stand til å analysere politikken utforming og innhold.

Alt i alt vil dette kunne gi et mer helhetlig bilde av de samfunnsprosesser vi alle tar del i, opplyser Aarsæther.

Utadvendt

Aarsæther sier videre at man legger stor vekt på å knytte kanaler til samfunnet utenfor universitetet. Det største tiltaket er nok det årvisse høstseminaret der politikere, administratorer, studenter, forskere og andre ak-

Gruppeleder Nils Aarsæther

tuelle grupper setter hverandre i stevning. Temaet for disse seminarer kan variere fra Fylkesproblematikk til flyktningepolitikk.

Det årlige feltkurset er en annen slik kanal. Feltkurset fungerer som en vanlig ekskursjon der studenter og lærere oppsøker distriktskommuner og får en grundig innføring i de enkelte kommuners situasjon.

Foto: Oddgeir Sagrup

Aarsæther tilføyer at det ikke er snakk om noe ensidig kommunikasjon, men heller en dialog der begge parter får utvekslet erfaringer og synspunkter. Han er heller ikke i tvil om at studietilbudet er viktig distriktspolitisk virkemiddel.

■ ■ ■

Planlegging i fare

Steinar Johansen

Oppstykinga av samfunnsvitenskap grunnfag vil føre til at planleggingsgruppa plutselig står uten nye studenter, noe som på sikt vil føre til nedleggelse. Ved å bryte med den tverrfaglige strukturen og opprette enkeltfag, vil grunnlaget for lokal- og samfunnsplanleggingsstudiet være borte, nettopp fordi dette faget baserer seg på tverrfaglighet.

Det er destruktivt og skremmende at samfunnsfag systematisk blir forsøkt ødelagt av folk som vil ha småfag.

Enkeltpersoners trang til å ri disiplinære kjepphester har i dag ført til en situasjon som bryter helt med de intensjoner en hadde med opprettelsen av samfunnsfagstudiet.

Dette sier en frustrert førsteamanuensis Nils Aarsæther til Utopia.

OPPRETTELSEN AV planlegging og lokalsamfunnsforskning som eget fag har, ifølge Aarsæther, sitt utspring i erkjennelsen av at sosiale fenomen og prosesser må forstås og sees i en sammenheng.

For å få til dette tok man utgangspunkt i en videreutvikling av den teoretiske og metodiske tverrfagligheten som dannet grunnlaget for samfunnsvitenskap grunnfag.

Ideen med dette var å skape et alternativ til de tradisjonelle samfunnsvitenskapelige disiplinene en fant ved de andre universitetene.

Dette ville i praksis bety at istedet for kun å fokusere på antropologi, sosiologi eller statsvitenskap, skulle det nå være mulig å kombinere elementer fra alle disiplinene i et fag.

Dette ville kun la seg gjennomføre i Tromsø, siden Universitetet var nytt og ikke «hemmet» av lange fagtradisjoner.

Planleggingsstudiet ble da også et unikt tilbud og det eneste i sitt slag her til lands.

at det ikke skulle være noen motsetning mellom tverrfaglighet og spesialisering.

Den enkelte forsker og student måtte selvsagt ha mulighet til å fordype seg i sine særinteresser.

Den tverrfaglige tilnærminga skulle heller være et samlet forsøk på favne de aspekter som lå i skjæringspunktet mellom de fagspesifikke disiplinene.

Når så denne tverrfagligheten systematisk blir forsøkt ødelagt av enkeltpersoner, kan det ikke betraktes som annet enn destruktivt og skremmende legger han lakonisk til.

Aarsæther sier videre at ved dannelsen av enkeltstående småfag vil føre til at samfunnsvitenskap grunnfag opphører og dermed bortfaller rekrutteringskanalen til planleggingsgruppa.

Det tverrfaglige tilbudet er alt for viktig til å bli ødelagt av personer som liker å ri disiplinære kjepphester, sier en opprømt Nils Aarsæther.

■ ■ ■

Aarsæther fremholder videre

Fylkesplanlegging og distriktsplanlegging

Til tross for nedgang i folketallet er det ingen grunn til å male fanden på veggen. Med de ressurser og muligheter som ligger rett utafor døra burde det ikke være rom for dommedagsprofetier. Man skal være klar over at fokusering på negative trender ofte vil føre til pessimisme og motløshet, noe som i sin tur igjen vil føre til tafatthet og mangel på initiativ. Når man glemmer de positive utfordringene en står overfor, er det grunn til å rope ut et varsko.

Dette sier en glødende fylkesplanlegger og førstekonsulent, Ivar Berg, ved Troms Fylkeskommune. Han legger videre til at det må satses mer på en helhetlig tenkning dersom en skal få bukt med de problemer utkantene sliter med. De ulike sektorer og institusjoner må jobbe mer med hverandre istedet for kun å fokusere på egne interesser.

Troms fylkeskommune har tatt konsekvensene av dette ved å forsøke å få i stand et samarbeid med de ulike forskningsinstitusjonene som finnes i fylket.

Steinar Johansen

DET ARBEIDES i dag med å opprette en egen forskningspark som har til hensikt å kople forskning og næringsliv sammen. Ifølge Berg skal det bli mulig for det lokale næringsliv å kunne dra nytte av det forskningsarbeid som i dag drives. Samtidig vil det bli åpnet kanaler der næringslivet har muligheter til å signalisere sine behov. Her kommer Universitetet i Tromsø og Forskningsstiftelsen FORUT til å spille en sentral rolle. Berg legger videre til at forskningsinstitusjonene kanskje er det viktigste distriktpolitiske virkemiddel vi har, både når det gjelder landsdelsrelevant kompetanse og ikke minst kvalifisert personell til å besette ledende stillinger, noe vi så sår trenger.

De tradisjonelle næringer må styrkes

Fiskerinæringa er i følge Berg ei næringsgrein med uante utviklingsmuligheter. I denne for-

bindelse satses det sterkt på et integrert maritimt forskningssprosjekt, der en vil forsøke å analysere næringas situasjon for å få satt i gang en prosess som gjør det mulig å overvinne de viktigste problemer næringa står overfor. Prosjektet vil ta for seg alt fra ressursida til markedssida. Her vil både fangstleddet og viderforedlingsleddet bli viet stor oppmersomhet. Man tar også sikte på å komme fram til en mer helhetlig politikk når det gjelder organisering og tilrettelegging av havbruksnæringa. Berg poengterer at dette skal være et altomgripende prosjekt der tradisjonelle tanker og nye ideer vil bli forsøkt sidestilt.

Man må oppruste de tjenesteytende næringer

I den nye fylkesplanen er de tjenesteytende næringer viet stor oppmerksomhet. Tradisjonelt sett har dette vært arbeidsplasser som har kommet i kjølvannet av primær og sekundærnæringer. Dette har

Økt satsing på fiskerinæringa.

Foto: Trond Davidsen

ført til at de ikke har fått den nødvendige oppmerksomhet i tidligere fylkesplanarbeider. Man vil nå satse på å legge forholdene til rette for denne type virksomhet uten å knytte seg for mye til de to førstnevnte næringer.

Berg håper at dette skal kunne gi positive ringvirkninger både når det gjelder antall arbeidsplasser og evnen til å satse på de mer tradisjonelle næringsgreiner.

Tanken bak denne satsinga er at den lokale infrastruktur (kultur, butikker, skole, barnehager, kommunikasjon osv) må ha en viss minimumsstandard dersom det skal bli lukrativt å satse på industriutvikling, jordbruk eller fiske.

Fokus på levekår

For å kunne påvirke infrastrukturen er det viktig at en har kjennskap til folks levekår. Først da kan man bruke de tradisjonelle virkemidler som lån og investeringstilskott gjennom Distriktenes Utbyggingsfond (DU) på en effektiv måte.

Her er det viktig at man kan se sammenhenger mellom levekårsindikatorer som utdanning, arbeidsmuligheter og tilgang til

tjenester. Det er nettopp slike indikatorer som danner grunnlaget for utarbeiding av fylkesplanen sier Berg. Det hele ville imidlertid være forgjeves dersom en ikke hadde noe kontakt med kommunene, derfor er kontakten med de forskjellige kommunetyper kanskje den beste temperaturmåleren på den geografiske og regionale situasjon. Det er derfor lite som skjer uten at kommunene blir tatt på høring. Fylket fungerer i tillegg som en rådgivningsinstans for småkommuner som ikke har så god kapasitet til å artikulere sine behov, noe som Berg ser på som en nødvendighet dersom en ønsker å opprettholde en noenlunde regional balanse.

Savner en institusjonell distriktpolitikk

De store avstandene til viktige offentlige instanser er et av de største problemene som møter en samfunnsplanleggeres hverdag. Dette gjelder alt fra utdanningsinstitusjoner til viktige politisk – administrative beslutningsfora. Her har Storting og Regjering ifølge førstekonsulent vært alt for Østlandsfiksert. Ta for eksempel fiskeriene. 95% av fisken som blir fanget i landsdelen går til eksport, mens den viktigste institusjonen, som

i dette tilfellet er Norges eksportråd, ligger i Oslo. Dette er med på å forvanske arbeidet ganske betraktelig. En annen viktig mangel med den statlige distriktpolitikken er fordelingen av midler til høyere utdanning. Tromsø var opprinnelig tenkt å være senter for den fiskeriforskninga som drives. Men slik situasjonen er nå, er det forskningsmiljøet på vestlandet som har hatt den største utbygginga. Dette er betenkelig dersom forskningsmiljøet i nord-norge skal kunne holde tritt med det som skjer.

Folketallsutvikling er ingen fotballkamp

Ifølge Berg går det ikke an å se på folketallsutvikling som en fotballkamp. Selv om befolkningsindikatorene er et varsko, må man ikke svartmale situasjonen. – Hvorfor skulle ikke dette gå? sier han spørrende. Det gjelder å være åpen for nye ideer og nye impulser, samtidig som vi forsøker å utvikle de strategier vi har. I så måte er scenarieplanlegging et viktig bidrag. Det betyr at en tenker konkret og fremtidsrettet. Det er utrolig viktig at man er i stand til å tackle de hurtige endringsbetingelsene lokalsamfunn opplever i dag, på en riktig måte føyer han til.

VIDAREUTDANNING – CAND. POLIT.

Seksjonsorganet for samfunnsfag, ISV, har oppnemnd eit vidareutdanningsutval, som består av Torill Nyseth, Tromsø kommune, Ottar Brox, Forvaltningsforskning, Nils Aarsæther, planlegging/lokalsamfunn.

Første samling/seminar blir:

Mandag 9. mai 1988 kl. 18.15 (NB: Møt presis!) i Formanns skapssalen, Tromsø kommunes rådhus.

Foredrag v/ Ottar Brox: «Samfunnsforskning og praktisk administrasjon. Perspektiv for 1990-åra.»

Uformell samling etter diskusjonen.

Vel møtt!

For komiteen

Torill Nyseth

Nils Aarsæther

En stemme i eksil

Janne Bjerkan

JEG HAR fått inntrykk av at latinamerikanske kvinner ofte utgjør selve ryggraden i det politiske og humanitære arbeidet som utføres. Dette kan være alt fra de argentinske kvinnene på Maiplassen, menneskerettighetsgruppa GAM i Guatemala eller kvinnebevegelsen i Chile. Det har også blitt sagt at kvinnedagen den 8.mars kan sees på som et slags politisk barometer, der den politiske aktiviteten generelt kan avleses. Hva er din kommentar?

– For å svare på det siste først, så er jeg uenig i den karakteristikken av 8.mars du nevner. Den er etter min oppfatning bare en i rekken av viktige, politiske markeringer mot regimet, og oppslutninga varierer fra år til år avhengig av hvem som står i spissen for arrangementet. Varierende deltagelse er ikke nødvendigvis ensbetydende med vaklende politisk aktivitet, eller for den saks skyld frykt for represalier fra politi og myndigheter. En organisasjon som CNT (Det Nasjonale Arbeiderråd) er, i kraft av sin troverdighet, sikret massiv oppslutning fra såvel de små partiene som de kristelig-demokratiske rekker. Arrangør i år var paraplyorganisasjonen for kvinnebevegelsen, hvor ialt 90 større og mindre organisasjoner har sluttet seg til. Blant dem finner vi representanter for de utpregede kvinneyrkerne; ta f.eks sykepleierne og lærerne.

Som et ledd i innstrammingspolitikken i den offentlige sektor har mange kvinner blitt oppsagt, så nødvendigheten av å stå sammen er åpenbar. En knyttet neve slår hardere enn fem sprikende fingre!

Kvinnene i Chile har vært toneangivende i den organiserte motstanden mot Pinochet. En av de første massedemonstrasjonene etter kuppet kom på kvinnedagen, og kravet overfor myndighetene om å gjøre rede for hvor de forsvunne, «los desaparecidos», var blitt av, ble reist av kvinner som hadde mistet sine menn, sine sønner og døtre.

– Hvor sterkt står kvinnekampen i Chile?

– I Chile er kvinnekamp inkorporert i den generelle, politiske kampen. Det er ikke fullt så aktuelt å prioritere kvinnekamp så lenge den politiske undertrykkelsen og den vanskelige økonomiske situasjonen rammer alle; kvinne som mann.

Kvinnepolitiske spørsmål står foreløpig ikke høyt på den politiske dagsorden – vi samler oss om den almenne politiske kampen, rettet mot styresmaktene.

NOELIA VELASQUEZ er en av mange chilenerne som lever i eksil, og en av de omlag 160 utenlandske studentene ved Universitetet i Tromsø. Som latinamerikansk kvinne og politisk aktivist har hun erfart at undertrykkelsen også skjer innafor egne rekker. Feminist er for de fleste synonymt med bråkebøtte, smiler Noelia litt oppgitt.

Foto: Tage Stabell Kulø

– Chile, i likhet med de øvrige latinamerikanske land, preges av den såkalte «machismo»-tradisjonen, som er dypt rotfestet i såvel det private som det offentlige liv. Hvordan kommer denne latinske varianten av mannssjåvinismen til uttrykk?

– Machismo har sine røtter tilbake til den spanske erobring, hvor den katolske kirkens verdier etterhvert utraderte den opprinnelige kulturen; det kvinnesyn kirken forfektet dengang, gjør seg gjeldende den dag i dag. Som kvinne forventes det av deg at du forblir lojal mot den rollen du innehar, det være seg som datter, mor eller hustru; og følgelig er inneforstått med spillereglene. Bryter du dem, ber du om bråk og risikerer å bli holdt utenfor fellesskapet, noe chilenerne ser svært alvorlig på. I middelklassen, som jeg tilhører, er feminist et skjells ord, og få våger ta et oppgjør med det gamle kjønnsrolle mønsteret.

– Den franske filosofen, forfatteren og feministen Simone de Beauvoir sier i sin bok «Det annet kjønn» at kvinner fra fødselen av starter med et kulturelt

handikap. Hun skriver videre at kvinneundertrykkelse bygger på en slags kulturell kastrering av kvinnens bevissthet, fordi mannen trenger en daglig psykologisk bekreftelse på kvinnens underordnede rolle. Imidlertid har kvinner i mindre grad enn andre undertrykte klasser valgt å stå sammen mot sine undertrykkere, ettersom de forståelig nok føler lojalitet overfor sine fedre, menn og sønner. Kan denne forklaringen overføres til det vi snakker om?

– Så absolutt! Machismo er ikke beholdt enkelte samfunnsgrupper; den gjennomsyrrer alle lag av folket og opptrer innafor alle politiske miljø. Radikale menn er ikke nødvendigvis mindre machister enn andre. De kan holde festtaler om sosialisme og likeverd, og likefullt dra hjem til kona etterpå og forlange at skjortene skal være strøket og maten stå på bordet.

Som kvinne i et politisk progressivt miljø må du uansett flutte programmerklæringer jobbe dobbelt så hardt for å bli tatt på alvor; for å oppnå reell politisk innflytelse.

– Holdes machismoen i hevd blant chilenerne i eksil også, eller vil du si at den i det store og hele er forlatt og erstattet med en oppfatning av kvinners rolle som er mer i tråd med samfunnet forøvrig?

– Mitt personlige syn er at eksilmiljøene bare i liten grad har latt seg farge av norske omgivelser i spørsmålet om kvinners plass og stilling i fellesskapet. Machismo er et seiglivet fenomen; en del av den latinske kulturarven som chilenerne i eksil fører videre. Som kvinne i dette miljøet må du fremdeles stå på for å bli hørt.

– Hvordan er den politiske aktiviteten ved chilenske universiteter for tida?

– Aktiviteten er i ferd med å ta seg opp, og studentene kan komme til å bli en spydspiss i den politiske opposisjonen. I kjølvannet av kuppet for snart 15 år siden, ble «politisk suspensjon» lærere og ansatte ved universitetene fjernet, og det hendte at generaler med utdanning knapt over ungdomsskoletrinnet tiltrådte som rektorer.

I takt med aksjoner fra studentenes side har diktaturet forsøkt å infiltrere studentmiljøene og «legge lokk» over den politisk sydende gryta. Tiltak som ble lansert for å demme opp for bevisstgjøringa av studentene; «indre eksil» for studenter, privatisering av universiteter osv., har vist seg å ha stikk motsatt effekt. Jeg tror jeg tør si at omtrent 80% av studentmassen idag sympatiserer med venstresida.

– Med den flora av innbyrdes rivaliserende partier og fraksjoner som fins på chilensk venstreside, har du inntrykk av at også eksilmiljøet er farget av de samme motsetninger og stridsspørsmål?

– De forekommer, men i svakere grad. I eksil betones naturlig nok det nasjonale fellesskapet. Men på begge fronter utspiller det seg ideologiske debatter og tautrekking om posisjoner. I Chile samarbeider allikevel partiene på venstresida på mange områder av den praktiske politikken; demonstrasjoner, streiker osv. Eksilpolitikere står ikke midt i kampens hete, og det avfører flere diskusjoner av teoretisk og ideologisk art enn praktiske resultater, – noe som igjen utløser frustrasjon. Men selvfølgelig er det samholdet, ikke motsetningene innafor eksilmiljøet vi ønsker å formidle til omverdenen.

– Helt på tampen, Noelia. Selv om du vel må sies å være «tilpassa» etter flere år her på berget, er det fra din chilenske bakgrunn du kunne tenke deg å tilføre det norske samfunnet?

– Det tenker jeg egentlig ikke så mye over. Jeg forsøker så godt det lar seg gjøre å tilpasse meg, men – la meg se, jo: Litt mer farge!

I Chile er fellesskapet, også utover den nære familie og vennkrets, selve bærebjelken i tilværelsen.

Jeg har funnet fellesskap og spontanitet i Norge også, men evnen til å gi uttrykk for spontan livsglede; den umiddelbare livsutfoldelsen, er mindre utbredt her.

I Chile kan livsbejaenheten imidlertid utarte seg; «Bli med og del ei flaske vin! Jeg skulle egentlig ha vært på jobb, men skitt au!»

Den type spontanitet ville utvilsomt ha bremset opp for effektiviteten og punktligheten jeg også har lært å sette pris på i det norske samfunnet.

Jeg kommer nok til å ta en del av den ballasten med meg når jeg en dag drar tilbake til Chile.

Jentegruppa

Jentegruppa Institutt for Matematiske Realfag (IMR) hadde 5 års jubileum nylig. Jentegruppa blei starta 25. april 1983.

14 jenter var med på starten. I dag er 20-30 stykker aktive.

Britt Bakkehaug

Ei AV jentene som var med på oppstartinga er Elinor Ytterstad. Hun forteller at bakgrunnen for oppstartinga av gruppa var forslag om ei fadderordning for nye studenter. Hovedhensikten med jentegruppa er det sosiale. —

Styrking av samholdet, oppmuntring til videre studier og sosiale sammenkomster er viktig. Personlig styrking er en annen viktig side ved arbeidet. Som et ledd i dette har jentegruppa hatt kurs i taleteknikk og debatt- og diskusjonsteknikk. Elinor Ytterstad forteller at de også har tatt opp tema som jenter og realfag, oppdragelse og kjønnskvoltering.

30 % av studentene på IMR er jenter. Ei av målsettingene for jentegruppa har vært å drive utadretta virksomhet. Det har de ikke gjort så mye av før. Men i høst fikk de støtte fra Kultur- og vitenskapsdepartementet til en informasjonskampanje. Denne

kampanjen retter seg mot jenter som går første året på allmennfaglig studieretning, og gir generell informasjon om jenter og realfag.

Jenter i jentegruppa har besøkt videregående skoler og presentert seg sjøl og faget. Under disse besøkene har de fått mange spørsmål og mye positiv respons.

Elinor Ytterstad forteller til slutt at de ved semesterstart ønsker å ta kontakt med jenter som er ferske på IMR slik at de kan få et positivt møte med realfagstudiet. Dette håper de kan skje blant anna gjennom det innføringskurset som er planlagt for nye studenter.

Jentegruppa — ferdig med spedbarnstadiet: 5 år i år.

Arkivfoto.

Brev er sendt

FØLGENDE BREV er sendt til Kirke- og Undervisningskomiteen samt Justiskomiteen fra Foreign Student Union (FSU) ved Universitetet i Tromsø.

Dear Committee,

Problem of work and stay permit for spouse of foreign student

We at Foreign Students Unions (Bergen, Trondheim, Oslo & Tromsø) will like to bring to your notice, condition of a foreign student who (he/her) is married to a non-scandinavian person.

Rules & regulations state that if a foreign student wishes to bring his/her family to his/her place of study, he/she must fulfill following requirements:

- 1) A fixed amount of bank balance.
- 2) A apartment big enough for the family.

Rules & regulations further state that, no work permit will be given to the spouse. However the part-time work permit given to student can be shared or used by the spouse.

As if the above stated was not enough the proposal to new law for foreigners suggests giving full power to the respective department to decide, which relative to

a foreigner staying in Norway temporarily might be allowed or refused visa. This means that such power could be used against the students, without need of a political decision on the issue.

The mayor problem as per today, is that a foreign student who is initially allowed to work part time (max 20 hours per week) plus summer holidays to be able to support himself/herself, is required by these rules and regulations to support his/her family with income coming out of this part time job. (Part-time job permit is also dependent on normal studies-progress.

It needs no big documentation to show that it is impossible for the family to make both the ends meet.) To read between the lines the rules and regulations are trying to restrict, any foreign student from bringing his/her family to Norway. This is a mayor problem for foreign students at University level, who are married and wish to come for higher studies to Norway.

Options available to a foreign student, who has brought his/her family to Norway are as following:

- 1) Get a needful finance from his/her country.
- 2) Get social help.

- 3) Get his/her spouse admission at some schools/University, so that the spouse also gets student status.

The first option is often not possible as most of third world countries have restrictions on foreign currency.

The second option needs no explanation, while the third option of getting the spouse, a student status might put the family in a little bit better financial position, occupies a seat at a high-level education institution.

What we would like to suggest is as follows:

Students are given the same treatment as embassy personels, as far as the case of spouse's working permission is concerned. Spouse of an embassy personnel is allowed to work full time, but this work does not give any right to permanent working permission. If the same could be done for the student's spouse, the dependency of the student family on Norwegian authorities for financial support will decrease. (For example a student getting Lånekasse-help, will get lesser help when his/her spouse will be working fulltime.)

We humbly request you to consider this case on humanitarian grounds. We feel that everyone in a democratic country in Norway should have a right to be able to live his/her family.

Opptaksreglement

Opptaksreglementet som ble vedtatt på møtet i undervisningsutvalget på IMR den 17.4.88 viser at det er iferd med å utbre seg en ny holdning til karakterer blandt de ansatte på universitetet. Universitetslærerne ønsker seg nå «flinkere» hovedfagsstudenter.

Det nye reglementet bryter med alle de gamle prinsippene om at det er antall semesters ansinitet siden man oppnådde graden cand.mag som skal telle ved opptak til hovedfag. Med det nye reglementet vil det i praksis ikke bety noe om man har ventet på opptak til hovedfag i ett eller ti år. Dette vil etter min mening være med på å utbre et karakterhysteri som ingen er tjent med.

I dag et det ca. 1 års ventetid ved opptak til hovedfag i data. Med det nye reglementet vil man sannsynligvis kunne oppleve at gutter med gjennomsnittskarakter dårligere enn 2.0 vil kunne risikere å måtte vente i mange år før de blir tatt opp.

Det nye opptaksreglementet vil etter min mening ikke bare være med på å åpne for en stor prestasjonssangst blandt studentene på IMR. Med en «karaktergrense» på 2.0 vil det bli viktig for studentene på IMR å velge fag som de vet vanligvis har gode gjennomsnittskarakterer. Dette vil få konsekvenser for den faglige bredden hos studentene på IMR. Det er f.eks. vanlig at datafagsstudenter har tatt endel samfunnsfag som de har fått godkjent som en del

av sin cand.mag. -grad. Etter det nye opptakssystemet vil dette bli en umulighet; da det vanligvis gis dårligere karakterer enn 2.0 på alle samfunnsfag.

I tillegg til dette er det også svært store forskjeller i karakterberegningen innad på IMR. Forskjellen mellom K-100 med over 50 % stryk, og hovedfagsseminarene i data, der det er «dålig» å få karakterer over 2.0 bør være innlysende. Man kan spørre seg om det var et slikt reglement Tromsø studentenes Dataforening ønsket seg når de fremmet forslaget om radikal kjønnskvoltering ved opptak til hovedfag? Svaret er selvfølgelig nei. Med det nye opptaksreglementet vil det være datafagsstudentene som rammes aller hardes. Det nye reglementet vil medføre at en del av Dataforeningas mannlige medlemmer kan se langt etter sitt hovedfag.

Det bør også være på sin plass å spørre om de ansattes representanter i Undervisningsutvalget har tenkt seg muligheten av at studentene på IMR vil gå imot det nye forslaget til opptaksreglement? Det er jo i første rekke studentene som blir rammet av dette reglementet. (Universitetslærerne har jo som oftest tatt hovedfaget.) Etter min mening bør argumentet om at universitetslærerne skal få «flinkere» hovedfagsstudenter være av mindre betydning når det kommer i konflikt med prinsippet om lik rett til utdanning.

Eirik Malnes.

Vedtaket som forsvant

Tage Stabell-Kulø

HOVEDALLMØTET (HAM) vedtok ifjor å knytte fagutbygging til boligsituasjonen. Siden den gang er det opprettet kunst- og kulturfag. Arkitektutdanning, landbruksutdanning og farmasiutdanning er under planlegging.

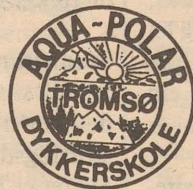
Trond Dokken, studentrepresentant i Universitetsstyret, sier til Utopia at vedtaket på ingen måte er gått i glemmeboken. Til vedtakene om alle de ovenfornevnte fag er det knyttet klare klausuler fra studentenes side om boligsituasjonen. På denne måten er en sikret at Hovedallmøtets intensjoner tas hensyn til.

Kvinnelitteraturens historie

FORLAGET PAX står bak et nytt bokverk om kvinnelitteraturens historie som kommer på markedet i disse dager — «Norsk Kvinnelitteraturhistorie.» Ifølge Klassekampen er det første bind i en serie på tre bøker som nå er lagt ut til salg. Første bind omhandler perioden fra år 1600 til 1900, og har gitt plass til

omlag 60 stort sett ukjente forfattere. I dette bindet er det lagt mer vekt på formidling av tekster, tanker og trender enn på rene forfatterportretter. Bak bokverket står en kvintett bestående av Irene Engstad, Janneken Øverland, Torill Steinfeld, Jorunn Hareide og Irene Iversen.

Bli sportsdykker

DYKKERKURS

Opplysninger: (083) 81 604 eller (083) 99 105, etter kl. 17.00.

**Kurs godkjent av CMAS
NORGES DYKKERFORBUND,
AQUA POLAR DYKKERSKOLE**

Universitetet fyller år

AV NARVE BJØRGO

DET ER ikkje ofte eg som rektor får tid til å sysle med det fag som gjennom ein mannsalder har vore både mitt yrke og min hobby: historie.

Derfor har det den siste tida vore ei kjær avkopling å bruke nokre kveldstimar saman med universitets historiske arkivmapper. Her fins litt av kvart: korrespondanse, komitéutgreiningar, notat av nær sagt alle slag – og ein flaum avisutklipp. Meldingar, proposisjonar og forhandlingsreferat viser framdrifta i departement og Storting. Og innimellom – på gulna papirlappar – refleksjonar om med- og motgang frå dei som stod midt i arbeidet. Dei som skal skrive universitetets historie til 25-års jubileet i 1993, vil derfor finne eit godt og variert utgangspunkt i dette materialet.

Stortinget 28. mars 1968

Det historiske vedtaket om å etablere Universitetet i Tromsø gjorde Stortinget 28. mars 1968, altså for 20 år sidan. Den største landsdelssak i vårt århundre vart det sagt frå Stortingets talarstol. Aldri før – eller seinare – har vår nasjonalforsamling opplevt ein viktigare og meir grunnleggande universitetsdebatt. Først skulle det gjerast vedtak om å bygge universitet i Trondheim, som samlande paraply over dei institusjonar som alt fans der. Og som sak nr.5: «Tilråding frå kyrkje og undervisningsnemda om skiping av universitet i Tromsø».

Narurlig nok kom Tromsø og Nord-Norge til å stå i sentrum for debatten. Her skulle det reisasast noe fundamentalt nytt – mange meinte på grensa av det mulige. «Vi veit at det er ein lang veg fram, vi veit at det byr på problem og kan reisasast innvendingar, men med opprettinga av eit universitet i Tromsø må vi ha lov til å seie at det er tatt eit viktig steg for å sidestille «Nord-Norge med landet elles».

Det var saksordføraren Einar Hovdhaugen som i eit sterkt, framsynt og velforma innlegg let orda falle slik. Men så legg han til: universitetet som ledd i ein planmessig distriktspolitikk er ikkje det viktigaste. Først og fremst skal Universitetet i Tromsø ha ein sjølvstendig og fullverdig plass i eit nasjonalt universitetsfellesskap. Kravet til kvalitet skal vere avgjerande når vår nordlege landsdel nå får sitt rettkomne rom; utdanningsmessig, sosialt og kulturelt.

Kvalitetsdimensjonen kom i det heile til til å prege innlegg etter innlegg. Ville det vere mulig å hevde same standard på 70 grader nord som ved dei etablerte institusjonane i sør?

Foto: Oddgeir Sagerup.

Statsråd Kjell Bondevik avslutta drøftingane i 20-tida om kvelden med eit hjertesukk retta til Universitetet i Tromsø:

«Det er ein ting eg er meir redd for enn noko anna: å starte eit universitet som kan verte eit andrerangs universitet. Det har eg ikkje lyst til».

Sjølv om vi ikkje er dei rette til å dømme om eigen fortrefelighet, vil eg hevde at den smule tvil som her dirrar mellom linjene, skulle vise seg å vere ubegrunna. Den status kan vi med løfta hode trekke nå ved 20-års jubileet.

Studentinteresser

Så vil studentane spørje: kom deiira interesser til å prege noe av stortingsdebatten denne dagen? Svaret er både ja og nei. Representantane er opptatt av å gi det nye universitetet ein brei fagleg profil, slik universitetskomiteen («Ruud-komiteen» 1963-65) hadde forutsett. Samtidig blir det peika på særskilte faglege tyngdepunkt for den nye institusjonen: medisin, fiskeriforskning, arktisk forskning, samisk kultur, nordnorsk allmennkultur.

Dette breiddeperspektiv er nok først og fremst begrunna i samfunnets behov, men også i at nordnorsk ungdom skal ha «lik

rett til utdanning» (begrepet ennå ikkje formulert i 1968). Den første her nord som understreka dette **individperspektivet** ved høgre utdanning, var forøvrig grosserer Hans A. Meyer frå Mo i Rana. Han som i Tidens Tegn 10. oktober 1918 første gong reiste tanken om Universitet i Tromsø.

Ein grundig analyse av debatten 28. mars, viser elles at den meir spesifikke interesse for studentar, studentvilkår og studentvelferd stort sett glimrar med sitt frávær. Sjølv er eg ikkje overraska over det. Den gongen var eg vitskapleg assistent ved Universitetet i Bergen, og jamvel om studentane hadde eigne interesseorganisasjonar og ein viss representasjon i institutt- og fakultetsråd, spela dei ei heilt ubetydeleg rolle i utforming og realisering av allmen universitets- og fagpolitikk. Studentpolitikk og universitetspolitikk var faktisk ikkje to sider av same sak. Det er da ikkje å forvente at våre folkevalte skulle gi sine innlegg sterkare «studentprofil» enn dei røyning gjorde.

Eitt unntak vil eg likevel nemne. Mot slutten av debatten brukte Matha Johannessen (arbeiderpartirepresentant frå Østfold)

heile sitt innlegg til å drøfte «boligspørsmålet for studentene». Det er på mange måtar framsynt tankar ho her skisserer: ho ønskjer «blandede boligmiljøer», ikkje reine studentbyar. På denne måten vil forståing og omtanke for andre grupper i samfunnet kunne bli ein verdfull del av studentkulturen.

Departementet hadde i sin proposisjon «Om opprettelse av universitet i Tromsø» slått fast at det **må** reisasast ca. 2000 hybeleiningar for universitetsstudentar i Tromsø (basert på eit studenttal på 2.200 i 1980).

Målet var at alle som ønskte det like frå studiestart skulle få bolig gjennom samskipnaden. Alle veit kor definitivt denne forutsetning svikta; truleg er det ingen i dag gitt å måle spekteret av negative konsekvensar svikten førte med seg. Knappt på noe anna enkelt punkt vart gapet mellom ideal og realitetar i universitetsutbygginga større enn akkurat her.

Vegskillet 1968

I storbyar og universitetsbyar over heile verda kom **ungdom i opprør** til å prege 1968, særleg frå april/mai og ut året. Vietnamkrigen hadde utløynt ei internasjonal protestbølge med base i samfunns-

kritiske studentmiljø. Samtidig slo kritikken som ein grasbrann innover i universitetssystemet: mot plassproblem utdanningseksplisjonen hadde skapt, mot dårleg undervisning, mot professorvelde og først og sist mot autoritære styringssystem. På ein heilt ny måte vart universitetsverda politisert og konfrontert med sitt samfunnsansvar. I mai vakla de Gaulles femte republikk da politiet rydda Sorbonne og soldatane storma studentbarrikadane i Paris' hovudgater.

For Norges del gir det lita meining å snakke om 68-opprør og ein engasjert 68-generasjon. Likevel: ikkje noe universitet noen stad i verda kunne forbli uberørt av det som skjedde dette året. 1968 var og vart eit vegskille. I **denne** atmosfæren skulle altså planlegginga av det nye universitetet i Tromsø ta til.

I januar 1969 vart eit interimstyre oppnemnt for å leie universitetsutbygginga. Formannen, Peter F. Hjort, forma sin institusjonsfilosofi i tre hovudpunkt: fagleg integrasjon, aktiv interesse for samfunnets problem og eit demokratisk styrt universitet. Igjen og igjen vart det understreka at Tromsø og Nord-norge skulle få eit **annleis** universitet. Dei tre berebjelkar (eller «slagord» som Hjort sa) fanga i ein sum også inn sentrale krav studentar og lærarar i stigan de grad hadde stilt: nedbygg ing av faggrensar, større engasjement i det samfunn universitetet er ein del av, og eit styringssystem der både studentar og ulike grupper tilsette hadde reell medstyring.

Undervegs

Diskusjonane om **korleis** ein skulle nå desse mål, kom naturleg nok til å vekke strid; innover og utover. Da eg kom til universitetet på nyåret 1973, vart det spøkt med at noe var gale dersom Nordlys ein dag ikkje hadde ein saftig reportasje om verbale trefningar ved universitetet. Det som står fast er at ulike grupper og ulike interesser fekk ta del i heile planleggingsprosessen, formelt og reelt. Det måtte føre til brytningar, mest høglydt og mest dramatisk i diskusjonen om styringsstrukturen.

Kanhende vart ikkje universitetet i Tromsø så «einstående» som mange hadde tenkt. Likevel må det i ettertid vere rett å seie at universitetet vårt kom til brøyte ei fagpolitisk og organisatorisk løype som først mange år etter – i varierende grad – vart gangbar ved dei andre universiteta. Samtidig har vi lært at allmenne verdier for ein institusjon og ein institusjons virksomhet stadig må fornyast og vitaliserast. Eit demokrati som er godt på papiret men likegyldig i kvardagen, duger ikkje. Her må universitetet heile tida vere ein sökande organisme, villig til både å ta imot og stå imot.

Dei første studentane fødd 1968 har alt inntatt sine studieplassar ved universitetet. Eg ser det som symbol på at fornyande krefter stadig sørger for at vi i god forstand er undervegs.

Postmodernisme på norsk

Kjartan Fløgstads «Det 7. klima»

«Det 7. klima» kom ut i 1986 og er Fløgstads syvende roman. Det er få nyere norske verk som har blitt så rost, kritisert og diskutert som akkurat denne boka. Denne artikkelen er et forsøk på å samle opp en del sentrale tråder i boka.

Nora Sørensen

Media Thule

Det 7. klima betegner, ifølge et gammelt verdenskart, Europa nord for Tyskland. Det 7. klima påstås å gi et arabisk perspektiv på det siste område for menneskelig overlevelse, d.v.s. grensen mot Ultima Thules isvidder. Området kalles derfor Media Thule og er en nordlig provins av det verdensomspennende riket Media. Dette er ikke geografisk, men sosiologisk avgrenset; - der hersker tegnene, bildene og informasjonen. Vår samtid blir tydeliggjort via fortid og framtid med fremmede blikk på noe som er svært så kjent, nemlig Norge. Media Thule og «mediathulingane» skildres gjennom Salim Mahmoods liv og skrifter.

Salim Mahmood

Romanen unndrar seg all kronologi. Bare Salim Mahmoods liv kan rekonstrueres fra vugge til grav; oppvekst i innvandremiljø i Oslo, siden sanger, videoartist og skribent under «dataturet» (det datariserte diktaturet), eksilert pr. snøscooter over nordre grenseflod, gjenkalt for å skape nødvendige motsetninger i en altfor velprogrammert virkelighet, æret etter sin død med navnet på en nordlig oljeplattform som dramatisk havarerer med adskillige romanpersoner ombord. Skildringa av Salim Mahmood sitt liv krysses med andre berørtheta sitt liv:

Robinson Freytag

er avkom til en kvinne på kolahalvøya og den forviste russeren Felix von Salomé, bror til Lou, som i virkeligheta var en svært så nær venninne av Nietzsche, altså er vi på slutten av 1800-tallet. Granatsjokk i tiden etter den russiske revolusjon og elev til indologen Fredrich Andreas. Freytag har selskap med Roman Jakobsen som hjelper han ut av sjokktilstanden under dennes flukt i nazitida i først Norge og siden Sverige. Robinson Freytag dukker opp igjen i Vietnam for å møte den fallskjermhoppende USA-kommunisten Claus Rieding, som i sin tur får diktere en minnetale over Robinson Freytag, som dog kommer igjen for å gå under med oljeplattformen «Salim Mahmood». Claus Rieding er ekspert på det som er romanens fremste kulturpolitiske anliggende:

Overgangen fra sak til zak

Det mørke årtallet» var den tid da ikke bare musikk ble muzak, men også da nyheter ble newzak og litteraturen ble litteraturzak, alt koplet til mediekulturens viewzak som Fløgstad ser på som en forandring av livet selv; fra et biologisk til et hovedsakelig tekstelt begrep.

Språk-kritikk

«Det 7. klima» er først og fremst et språkkritisk prosjekt. I boka blir språket som formidler av et budskap, et språk som skal gi oss mening og sammenheng, - «dekonstruert» gjennom lek, parodi og ironisk

Arkivfoto)

miming. Feks. «Salim Mahmood, utblåsen, gamal og trøyt, tok imot tilbodet med vantru, vanmakt, i vanvare, Van Gogh, Van Morrison, Vanitas, Vanitum et omnia Vanitas». Setninga starter som et vanlig narrativt utsagn, men blir fullført som ordspill. En bevisst kommunikativ struktur blir bevisst ødelagt, noe som er kjent fra såkalte uleselige verk fra verdenslitteraturen f.eks. James Joyces «Finnigans Wake». Assosiasjoner gjennom klanglighet

—Kva heiter du
—Det same. Det same som før.
—Eg heiter noko Anna. Kall meg Anna.
—Og eg heiter Something Else. Kall meg Else.
—Å er det du som er Forelsk-Else?
—Neineinei, det er søstra mi det. Og eg har enda tre til Befri-Else, Tilvær-Else og Forevig-Else. Sjølv har eg engelsk mor. Det er derfor.
—Aha no forstår eg. Omforlat-Else.
—Moja på Tvoja.
—Det var då svært.

og ikke den «virkeligheten» språket skal formidle, blir det ordnende prinsippet. Det er dessuten mange uleselige passasjer i boka og da særlig i de delene hvor historiens intertekstuelle personer diskuterer. I nien del i «Det 7. klima» (Robert McGees selvbiografiske fortelling om veien fra Vietnam-desertør til forretningsmagnat på informatikk og «cultural engineering») setter teksten seg utover de mest elementære regler for førstehandsfortelling ved å la fortelleren gjengi (i direkte tale uten språkfeil) dialoger han selv insisterer på at han ikke forstår det døyt av. Fløgstad vil med dette si at også den mest autentifiserende av alle narrative former (et jeg som forteller om sjølopplevde ting) ikke er annet enn en vilkårlig fiksjonsform. Gjennom boka benytter Fløgstad en

lang rekke språklige stilnivåer fra popspråk til romantikkens folkeeventyr, fra dataterminologi til lyrikk, fra vitenskapelig kildeanvisning til vitsespråkets banaliteter. Romanens språk er prinsippielt ualminnelig, motsigende, overraskende, ja, nærmest ulovlig. Språket trykker mot grensene for våre lesevaner og blir på den måten et grensespråk. Språket i Media Thule heter mediaspråket, som også kan bety mellomspråket. Det er akkurat denne mellomstilen som rår i Media Thule og i Media Thules media som det må kjempes mot. Fløgstad er på parti med den høye stil og den folkelige lave, - begge i kamp mot mellomstilen.

Man finner en rekke ordspill i «Det 7. klima» som f.eks.:
-en by heter Hells Angeles
-Detroit blir Destroyt
-griegoriansk musikk istedetfor gregoriansk
-«ein åstad eller en ingenstad eller ein Fløgstad»
-Kaci Willcox og Kaare Kullman (som forøvrig gifter seg)
-Avdøde Ditleif Scheel gjenoppstår som levende under henvisning til scheelenes evige liv.
-Moz-art
-marxister og narcissister slås sammen til marxissister.
-Claus Rieding kan leses som close reading.
-Robinson Crusoe og Fredag blir til en person: Robinson Freytag.
-Hallstein Varhoel gir assosiasjoner til Andy Warhoel.

Mediekritikk

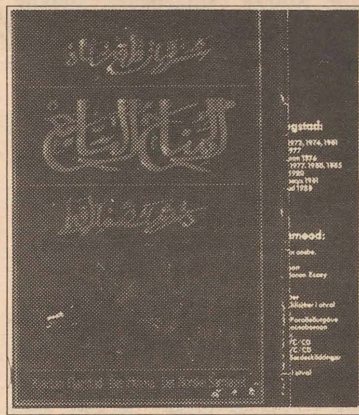
I romanen ligger en klar kompromissløs kritikk av media. Fløgstad ser dagens språk som blir oppbrukt og uthulet av massemediene. I romanens fremskrittsperspektiv er hovedstadspressa karakterisert som «blablaosfæren» med Morrabla, Dagblabla, Arbeiderblablabla og Aftenpost-modernisme. Nyhetsstoff kaller Fløgstad «morfing for folket» og avisene slipper og skriver om skandaler ettersom de var selve skandalene, d.v.s. at skandalene alltid blir oppfunnet av avisene selv. Dagbladet og Verdens Gang beskrives som «vekeblad som kom ut ein gong om dagen» og Aftenposten som «annonseorgan som hadde plassert

eit par tekstsider før reklamen». I «Det 7. klima» oppholder man seg i en ganske nær framtid hvor man «berre ved å røre lett ved ein tast på fjernkontrollen kan slå fast at jorda er ein flimrande firkant med avrundede hjørne og glatt overflate og utan skarpe kanter, at den har en dimensjon på 12 og 30 tommer, og er eit møbel i daglegstua til folk flest.» Dette handler om hvordan den fortellende makta erstatter den tellende, om hvordan politikken og mennesket blir forvandla til bilde. Fløgstad mener at vi får så mye og intetsigende informasjon at all informasjon blir støy i mediesamfunnet. Et bilde på dette er at alle setningene i Media Thule begynner normalt, men ender opp i absurditeter eller med andre ord, i støy.

Boka kritiserer hele vår kultur. Det gjør den bl.a. med å ta utgangspunkt i Oslo. Oslo blir forøvrig karakterisert som den eneste plass i landet som hylla nazistene når de kom masjerende på Karl Johan i 1940. Eksempel fra hovedstadens cafékultur:

Í eit mellomspel varta han også opp kapitalsterk ungdom på ein av dei nye motecaféane, der gjestane slurpa i seg kaffi med oppiska mjølk og kanel før dei hasta videre til en kino dei kalte cappuchino og som visstnok var eit cinematek som spesialiserte seg på italiensk film». Sekvensen er fra faren til Salim Mahmood sitt liv og er et typisk eksempel på det virkemiddel Fløgstad bruker for å beskrive vår moderne kultur, nemlig å se den med en fremmed øyne.

Etter forbilde fra Cervantes' «Don Quijote» er også Fløgstads viktigste virkemiddel parodien, ikke minst parodiserer han vår tids litterære yndlingsgenre;

Biografien

Bokas undertittel er «Salim Mahmood i Media Thule», altså forledes vi til å tro at dette er en vanlig biografi. I forordet får vi imidlertid vite at dette ikke er «et individualpsykologisk prosjekt». Personene i boka oppleves ikke som «virkelige» slik vi er vant med fra tradisjonelle romaner. De kan sammenlignes med tegneseriefiksjoner. Hvis en person i fiksjonen dør og deretter «står opp» igjen, så er illusjonen brutt (f.eks. Ditleif Scheel). Robinson Freytag blir født på 1800-tallet og lever ca. 150 år. Romanen/biografen er derfor ikke troverdig som fiksjon. Dette er ikke virkelighet, men oppspinn og løgn.

Lærd litteratur

I forordet får vi vite at en fullstendig ukjent forfatter har skrevet dette på pashto. Her setter Fløgstad seg utenfor sitt eget verk. Derfor blir forfatteren som tolkningsmulighet borte. Leseren står derfor fritt i hvordan han ønsker å lese verket. Boka er skrevet så «vanskelig» at leseren selv blir medprodusent og fortolknings-

prosessen. Romanen oppfattes som vanskelig ikke minst fordi den hele tida kommenterer annen lærd litteratur, det være seg Marx og Adorno eller diverse moderne litteraturteoretiske retninger og da spesielt russisk formalisme med Roman Jakobsen i spissen. Så er da også de sentrale hovedpersonene i boka såkalte intertekstuelle som forfattere, lingvister, «tekstologer» eller «informasjonsteknologiske kultursosiologer».

Lek med virkeligheta

Det er umulig å foreta noe referat fra bokas handling. Det finnes intet igjenkjennbart virkelighetsbilde å pusle sammen av tekstfragmentene. Enkelt delene kan være forståelig nok, men ikke helheten. Fløgstad leker med virkeligheta ettersom han lar historiske og oppdikta personer opptre sammen, lar historiske begivenheter og fantasi gli sammen til ett. Dette, ved siden av hans språklige blømer og ordspill, kan være hardt å svelge for lesere som er vant med såkalt realistisk litteratur. Jon Michlets stormangrep mot Fløgstad skulle være velkjent for de fleste. Den hardeste kritikken som har kommet fra en del avis-kritikere (f.eks. i Klassekampen), har vært at dette er litteratur for akademikere og at boka er et eksempel på Fløgstads intertekstuelle ego-tripp. Andre ser på boka som meget morsom. «Det 7.klima» er nettopp ikke-alvorlig og ikke-original. Dette fordi den benytter seg av tenkte tanker, leste tekster, betraktende bilder. Den formidler ikke noe nytt. Ny er den bare i måten den kommenterer dette ikke-nye. Det er disse kommentarene som gjør boka underholdende, noe som er et sentralt trekk ved post-modernistisk litteratur. Under all denne moroa ligger det imidlertid en overordentlig krass kritikk av vår moderne, fremmedgjorte kultur og av medias makt både over det enkelte individ og over de som er satt til å styre dette landet.

Fløgstad om «Det 7. klima»

Den dominerende litteraturen i mediesamfunnet er biografien. Folk vil gjerne tro at det er mulig å skape sitt liv individuelt. Denne fiksjonen bygger biografene opp om. På samme måte som Cervantes skriv sin parodi på ridderromanen, den tidas dominerende genre, har jeg villet lage en parodi på biografien. Salim Mahmood er min Don Quijote. Salim har pakistansk far og filippinsk mor, vokser opp hos mediathullingane, altså i eksil. Han har mistet sin naturlige tilhørighet til et land, til et landskap. Dette er jo nettopp modernitetens problem.

Media Thule er et land som har forlatt den historiske erfaringsorden. Kongene heter ikke Olav, men Åge og Jon, dronningene ikke Sonja, men Sissel. All kommunikasjon, alle tanker, alle meninger, alle ytringer må være underlagt markedet og skal bys fram for kjøp og salg. Et samfunn som ikke lenger har et naturlig miljø, men bare symboliske mediaskapte omgivelser. I Media Thule kan alt sies, bare det ikke er sant, -der det aldri er snakk om tale, men omtale, ikke om å være god eller dårlig, men om å være synlig. Media åpner for total kolonisering av bevisstheta, av dagliglivet, av kunsten, av litteraturen. Alt blir kultur og kultur blir pop og underholdning. I Media Thule blir kultur, makt og samfunn ett. Som svar på alle sosiale og eksistensielle kriser byr kulturindustrien på et stadig mer forlokkende repertoar av fiktive løsninger.

Til «Vinduet nr. 2, 1987. «Tyranosaurus Text» (nettopp utkommet artikkelsamling).

Mosambik og det sørlige Afrika

Av Hilde Berg, SAIH - Tromsø

**Hvilke land er Sør-Afrika i konflikt med ?
Hvorfor er det konflikter i det Sørlege Afrika ?
Hvilke land er «Frontlinjestatene» ?
Hvordan preger denne konflikten Mosambik ?**

DETTE ER en kort, informativ og overfladisk beskrivelse av utviklingen i Mosambik, i forhold til regionen, Det Sørlege Afrika. Hvorfor Mosambik ? Fordi landet er i en vanskelig situasjon, ikke minst pga presset fra Sør-Afrika, som står bak en aktiv terrorpolitikk i landet, og dermed vanskeliggjør oppbygginga etter frigjøringa i 1975.

Dagens innbyggere i Mosambik er i hovedsak etterkommere etter bantu-folk, som innvandret landet fra rundt år 0 (kristen tidsregning). Omkring år 900 ble kysten trykket inn i handel med arabiske handelsmenn (over det indiske hav), med slaver og elfenben som viktigste handelsvarer. Det vokste frem store byer, og også i innlandet oppstod det organiserte riker.

Vesten «oppdaget» Mosambik (Estado del Afrika Oriental) da Vasco da Gama nådde kysten i 1498. På 1700-tallet hadde portugiserne erobret kystområdene og var begynt okkupasjonen av de indre delene. Mosambiks grenser ble fastslått av Berlinkonferansen i 1885, men først rundt 1920 var hele Mosambik underlagt Portugal, etter flere store opprør som brutalt ble slått ned. Portugal var en forholdsvis svak stat (i forhold til andre kolonimakter), og kolonistyrer ble bygd opp ved å overlate landområder til utenlandske selskaper. I 1891 kontrollerte 3 selskaper halparten av jorda. De baserte seg i stor grad på tvangsarbeid, og forholdene i Mosambik ble mer voldelig enn i mange andre afrikanske land. Senere ble det opprettet avtaler med Sør-Afrika om leveranser av ti-tusener av migrantarbeidere til gruvedrift.

I 1962 ble den nasjonale frigjøringsbevegelsen FRELIMO dannet. Frigjøringskrigen startet i 1964 etter et portugisisk angrep (og massaker) på en fredelig demonstrasjon. I 1975 ble landet selvstendig under FRELIMOs ledelse. Ca. 90 % av portugiserne forlot landet (og ødela eller tok med seg mye av det som var av verdi), og det var stort sett den delen av befolkningen som hadde utdanning. Denne vanskelige situasjonen ble ytterligere forsterket av et anstrengt forhold til nabolandene. Mosambik støttet frigjøringskrigen i Rhodesia (nå Zimbabwe), bl.a. ved å stenge havner og jernbane for transport, noe som kostet landet viktige valutainntekter. (Mosambik har vært og er et viktig land for de andre Sør-Afrikanske statene pga beliggenheten ved østkysten).

Det frigjorte Mosambik støttet også ANC - den Sør-Afrikanske frigjøringsbevegelsen - og Sør-Afrika svarte med å skjære ned på

antall migrantarbeidere. Samtidig ble landet rammet av oversvømmelser, og senere tørkekatastrofer.

Sør-Afrikas nabopolitikk

For Sør-Afrika har frigjøringa av de andre landene i det sørlige Afrika vært en trussel mot deres egen politikk. Den rasistiske myten om den hvite rases uovervinnelighet hadde vært en del av deres maktgrunnlag, og ble nå slått i stykker av frigjøringsbevegelsenes seier, ikke minst i Mosambik, som tidligere hadde et nært samarbeid med Sør-Afrika.

I 1979 lanserte Botha en «total strategi» - en kraftig opprustning mot det svarte flertallet, radikale nabostater og frigjøringsbevegelser i Rhodesia og Namibia. Zimbabwe selvstendighet i 1980 medførte imidlertid at et samarbeid mellom selvstendige stater kunne virkeliggjøres, og SADCC (Southern African Development Coordination Conference) ble stiftet. Foruten fronlinjestatene (Zimbabwe, Angola, Tanzania, Zambia og Mosambik som pga sin geografiske beliggenhet og offisiell ideologi kjemper mot Sør-Afrikas politikk), består SADCC også av Lesotho, Swaziland og Malawi. Formål: Styrke samarbeidet statene imellom og bidra til en økonomisk løsrivelse fra Sør-Afrika.

Sør-afrikansk politikk etter 1980 har hatt som mål å unngå at frigjøringskreftene i disse landene rykker ytterligere fram, og seirer også i Sør-Afrika. Disse statene må ikke bli så sterke at de kan gi direkte støtte til den væpnede kamp som føres av ANC i Sør-Afrika og SWAPO i Namibia. Det er også viktig for Sør-Afrikansk propaganda å vise til oppløsning, kaos og tilbakegang i de landene som får svart flertallsstyre. Sør-Afrika har kunnet gjennomføre en slik destabiliseringspolitikk pga store tilførsler av våpen, kapital og teknologi utenifra - i første rekke fra de vestlige stormakter.

Sør-Afrikas paradoksale situasjon er altså slik at:

1) Selv om landet muligens har midler til å gå inn å erobre de plagsomme nabostatene (eller hjelpe andre bevegelser til dette), vil det koste for mye ressurser å opprettholde makta i disse landene. (+ tap av internasjonal velvilje)
2) Sør-Afrika kan likevel ikke la disse landene utvikle seg i en fredelig tilværelse, fordi de da ville bli en trussel mot Sør-Afrika, både fordi de støtter ANC og fordi de ville bli strålende eksempler for det undertrykte flertallet i Sør-Afrika. Resultat: Sør-Afrika medvirker til en formålsløs terror i disse landene - spesielt Angola og Mosambik. Men - det er ikke Sør-Afrikanske tropper i disse landene, terroren er

forkledd som nasjonale motstandsbevegelser.

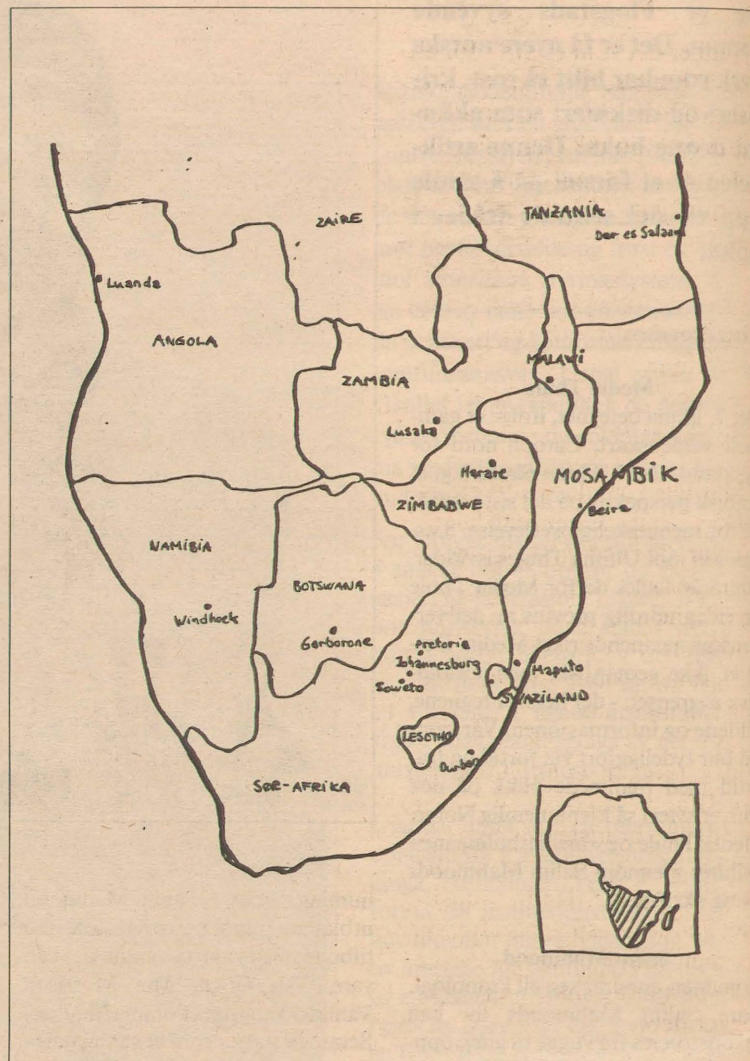
MNR

MNR/RMN/Renamo-Mosambiq National Resistance - er visst en «nasjonal frigjøringsbevegelse som kjemper mot den marxistisk-leninistiske undertrykkelse fra FRELIMOs side.» Det er en gerillabevegelse uten noe politiske program og uten noen kjent politisk ledelse. MNR står ikke fram med noen offisielle uttalelser og krav. MNR kan spores tilbake til det Rhodesiske etterretningsvesen tidlig på -70-tallet. Etter Mosambiks selvstendighet i 1975, og landets sanksjoner mot Rhodesia startet, fikk MNR god støtte og iverksatte aksjoner i Mosambik. Da Zimbabwe (Rhodesia) ble selvstendig i 1980 holdt organisasjonen på å gå i oppløsning. Redningen ble den mektige nabo i sør, og nye leire ble opprettet i Transvaal-området i Sør-Afrika.

Sør-Afrika har offisielt innrømmet at de «støtter» MNR. (Egentlig driver de hele butikken.) MNRs merittliste er «imponerende» - de angriper transportører, landsbyer, kooperativer, skoler og helseklinikker. De stjeler, ødelegger, saboterer, voldtar, lemlester, torturerer og myrder. Bare på ett angrep ble 400 mennesker massakrert. Innpå 800 helseklinikker er lagt i ruiner. Avlinger ødelegges, landområder ligger øde og mennesker er på flukt. Det er en terrorpolitikk som først og fremst retter seg mot sivilbefolkningen og økonomiske mål. En vellykket taktikk når målet er å bryte ned et land økonomisk, og fylle det med redsel. MNR forsøker ikke å ta over styringen av Mosambik eller få makten i enkelte landområder - MNR er bare et utslag av Sør-Afrikas nye planlagte politikk for å opprettholde sitt eget styresett, og være dominant i området.

NORAD i Mosambik

Mosambik har vært et av hovedsamarbeidslandene til Norge siden 1977. I 1987 gikk totalt 153 millioner kroner til Mosambik, og det meste til konkrete prosjekt innen kraftutbygging og kysttransport. Det gis også varebistand og importstøtte, og støtte til noen mindre prosjekter. Krigshandlingene i landet setter grenser for hva bistandsorganisasjonene kan foreta seg, og hvor fritt de kan bevege seg. NORADs stedlige representant i Mosambik, Arthur Sydnese, sier at landet har en liten men effektiv administrasjon, og derfor har høy prestisje i NORAD. Landet har god evne til å nyttiggjøre seg hjelpen det får, men trenger fortsatt tilførsel av ressurser på en mengde områder. Ikke minst trenger Mosambik hjelp til å beskytte/forsvare nye prosjekter for angrep fra MNR.

Kart over det sørlige Afrika.

Mosambik

Mosambik er 200 mil langt og ligger langs østkysten av det sørlige Afrika. Landet har dobbelt så stort flateinnhold som Norge.

Mosambik har 14 mill. innbyggere, av disse er ½ mill. flyktninger utenfor landet og 2 mill. flyktninger i eget land.

4 mill. mennesker er avhengig av humanitær hjelp for å overleve.

15 % av befolkningen snakker portugisisk, resten kun stammespråk.

100 personer pr. år er kvalifisert for høyere utdanning.

80 % av befolkningen er småbønder.

Mosambik har et tropisk klima, regntid fra oktober til mars. I nord er det rikt jordbruksland, i sør ofte tørke. Eksportprodukter er arbeidskraft, bomull, cashewnøtter, sukker og kopra.

Campingvogna og paradiset

Av Geir Hatling • Tegning Britt Bakkehaug

Hvem er det som er svak for en god T-bone steak, som drikker helst rødvin, gjerne etterfulgt av kaffe og konjakk? Hvem er det som tjener 254.000 i året og kjører rundt i hvit Mercedes Geländewagen?

Svaret er Vidar Bakken, administrerende direktør i Studentsamskipnaden i Tromsø og dermed den daglige sjef for studentvelferden.

Vidar Bakken ble født i februar 1945 i Lom i Gudbrandsdalen – og var dermed noen måneder forut for de andre lykkelige omstendighetene det året. Han bodde store deler av sitt liv i Ringsaker kommune, like sør for Lillehammer.

Vidar Bakken er utdannet fra hotellfagskolen og det er innenfor denne bransjen han har arbeidet mesteparten av sitt liv. Det var også i denne bransjen han hadde tatt sikte på å fortsette, men som han sier: «Det går ikke bestandig slik en selv planlegger det».

«Etter noen hektiske år på hotellfagskolen hadde jeg lyst på en roligere tid...»

– Første gang jeg kom i kontakt med Studentsamskipnaden i Tromsø var etter at jeg var ferdig med hotellfagskolen i 1975. Da ble det utlyst en resepsjonssjefstilling på Prestvannet. Vi hadde sommerhotell der fra rundt 1972 og frem til begynnelsen av åttiårene. Etter noen hektiske år på hotellfagskolen hadde jeg lyst på en noe roligere tid, samtidig som det høstes ut som en interessant jobb. Senere fikk jeg lyst til å ta noe mere utdanning og tok da Bedriftsøkonomisk Institutt på kveldstid. Det tok lengre tid enn normalt, noe som hadde sammenheng med små barn på den tiden. Etter endt utdanning startet jeg som saksbehandler i samskipnaden, etterfulgt av en periode som økonomisjef, og nå sist i stillingen som administrerende direktør.

«Vi har en presset arbeidssituasjon...»

– Det å være direktør i samskipnaden kan ikke uten videre sam-

menlignes med å være direktør i en privat bedrift. Det er selvfølgelig mange av de samme elementene som går igjen, men det er også store forskjeller. Vi er i utgangspunktet en velferdsorganisasjon som skal drives etter non-profit basis. Noen ganger klarer vi dette, andre ganger går det mye verre. Ett gjennomgående trekk ved vår organisasjon er de små marginene vi hele tiden opererer med. Vi har en presset resurssituasjon både når det gjelder mennesker, teknisk utstyr og økonomi.

Driften av Studentsamskipnaden finansieres fra flere hold. Vi får litt fra staten, noe kommer fra studentene i form av semesteravgift, men mesteparten skaper vi selv gjennom foretningmessig drift i form av kantine, husleie o.l. Etter min mening må det en annen fordeling til over statsbudsjettet for å få bukt med en del av de problemene vi i dag strir med innenfor universitetsmiljøet. Jeg tror nok mere må gå til velferd og finansiering.

Spesielt når det gjelder finansiering er det viktig at forholdene blir lagt bedre tilrette slik at studentene slipper å jobbe så mye

ved siden av studiene. Selv om jeg helt klart ser positive elementer med jobb, kan det bli for mye av det gode. Jeg ser også en fare for utarming av samfunnet som en følge av at stadig flere hopper av studiene underveis. Det er helt klart at disse tingene henger sammen med hverandre. Det ser nå ut som om politikere også har begynt å ta problemet alvorlig.

«Uni-bok saken var en stor påkjenning...»

–Generelt er jeg flink til å skille mellom jobb og fritid og mellom jobb og personlige følelser. Det er imidlertid ett unntak.

Jeg må si at Uni-bok saken har vært en stor påkjenning for meg. Det går på at jeg her har vært med å påføre gode venner og kollegaer tap. Vi har et veldig godt forhold til våre foretningsforbindelser. Denne saken har vært det desidert tøffeste jeg noen gang har vært borti. Den har forfulgt meg nærmest 24 timer i døgnet.

Det er vel ingen grunn til å legge skjul at enkelte ganger har tanken streift meg at det ville vært bedre med en annen jobb. Jeg trives godt i jobben og med samspillet mellom studentene, universitetet og samskipnaden, men noen ganger er jobben for tøff. Spesielt er det frustrerende når du føler at du ikke mestrer den fullt ut. I slike perioder ønske meg en jobb hvor det ikke blåste så mye og hvor det ikke var så stort arbeidspress. Dette går jo videre ut over familielivet. Uten en meget tolerant familie ville jeg aldri ha kunnet tatt denne jobben.

«Campingvogna ved Finskegrensen er det nærmeste jeg kommer paradiset...»

Jeg har ingen spesielle hobbyer utenom kanskje friluftsliv. Ikke friluftsliv i tradisjonell betydning som jakt og fiske, men heller det å ferdes i naturen. Fami-

lien har i mange år hatt campingvogn som er i flittig bruk, spesielt om vinteren. Nå har vi den stående på Skibotnfjellet inne ved finskegrensa. Det er for meg det nærmeste jeg kommer paradiset, ihvertfall når det gjelder beliggenhet her i Nord-Norge. Ellers blir det samvær med den nærmeste familien. Er rimelig sportsinteressert, da spesielt fotball. Jeg har fulgt med TIL de siste 10 åra både i medgang og motgang.

Jeg er ikke spesielt politisk interessert utenom det å holde meg orientert om det som skjer. Har vel en relativt vag politisk oppfatning.

På kort sikt blir oppgaven for samskipnaden å holde hodet over vannet i betydningen å legge Uni-bok saken bak oss. På lang sikt er det mye som vil skje innad i organisasjonen. Det at vi den siste tiden har hatt de problemene vi har hatt har ført til at mange oppgaver er blitt skjøvet tilside. En kan vel si at vi har levet under en form for untakstilstand det siste året. Planene er derfor å realisere de strukturelle planene vi har for indre organisering. Jeg tror det er mye som kan gjøres bedre, noe som forhåpentligvis vil komme alle brukere av samskipnaden til gode. Jeg regner med at mye av dette vil være ferdig innen starten av neste semester.

«Mangelen på boliger er den største trusselen mot høyere utdanning...»

Når det gjelder konkrete prosjekt er det boligbygging som blir vår største oppgave i tiden fremmover. Her er vi imidlertid i stor grad prisgitt miljø utenfor samskipnaden. Jeg tenker da på departement, husbank og andre finansieringskilder. Etter press fra velferdsorganisasjonene har departementet nå endelig nedsett et utvalg som skal se på alternative finansieringsmetoder for om mulig å forsere tempoet i byggingen av flere boliger. Statsråd Hallvar Bakke har selv sagt at mangelen på boliger er den største trusselen mot høyere utdanning i Norge.

Internasjonal fest

En fanfare for det fargerike fellesskap

Forrige fredag var det duket for fest på ISV, arrangert av Internasjonale Studenters Forening (FSU). Over 250 mennesker hadde funnet veien, til et arrangement som var intet mindre enn en suksess. På programmet stod servering av mat fra India, Afrika, Vietnam og Frankrike. Videre var det opptredener og musikk med blandakoret Nordaførr, Forrsane og rytmegruppa Roots. Alle ga sitt til å gjøre det til en vellykket kveld.

Geir Arne Hansen

UTROPIA KLARTE å huke inn en travelt opptatt leder av FSU, Harry S. Bhatia, til et kort intervju midt under festen. Bhatia forteller at planleggingen av denne festen startet allerede forrige semester.

– Det er vanskelig å arrangere et såpass stort arrangement, fortsetter

Bhatia, det er utrolig mye som skal klaffe på et og samme tidspunkt. Så langt er jeg veldig fornøyd med festen. Vi har ca. 250 personer på festen nå, og det er mer enn vi hadde håpet på. Vi hadde beregnet rundt 200 gjester, men det var ekstra moro at så mange kunne komme hit i kveld. Vi er rundt 27 personer som arrangerer dette, og alle har stått på for å få det hele vel i havn. Vi startet

klokka femten idag, og er ikke ferdig med å rydde før klokka fire natt til søndag. I tillegg har vi fått veldig god støtte av Studentsamskipnaden, ved at vi har fått brukt kantina til å lage mat. Meininga er å berge arrangementet økonomisk, og det tror jeg vi skal. Forrige gang gikk økonomien omtrent i null

Dette var det andre arrange-

mentet i sitt slag. Det første ble arrangert under Studentuka i 1987, dengang på en noe mindre IMRkantine. På spørsmål om intensjonene med et slikt arrangement svarer Bhatia:

– Dette arrangementet er for alle sammen, og intensjonen er at nordmenn skal kunne komme i kontakt med en utenlandsk kultur. Kontakten mellom kulturene er veldig viktig. Dersom du får oppleve kulturen, blir den ikke abstrakt. Du kan

like den eller ikke like den, men du kan ikke like noe som er abstrakt. I foreningen Internasjonalt Fellesskap, er det faktisk like mange norske medlemmer som det er utenlandske.

Bhatia forteller videre at de tar sikte på at dette er et arrangement som er kommet for å bli. De satser på å arrangere et slikt arrangement en gang i året. Med rundt 36 medlemmer, er det vanskelig å gjøre det oftere. Vi hadde gjerne sett at det var flere.

Nordmenn flest har ingen religiøs overbevisning, men alle har et "livssyn". Medmenneskelighet, toleranse, omtanke for andre er idealer som samsvarer med en human-etisk holdning.

Støtt vårt arbeid med ditt medlemskap.

Jeg ønsker:

- ☐ Opplysninger om Human-Etisk Forbund.
☐ Innmeldingsskjema.

KLIPP HER

NAVN: _____

ADR.: _____

POSTNR.: _____

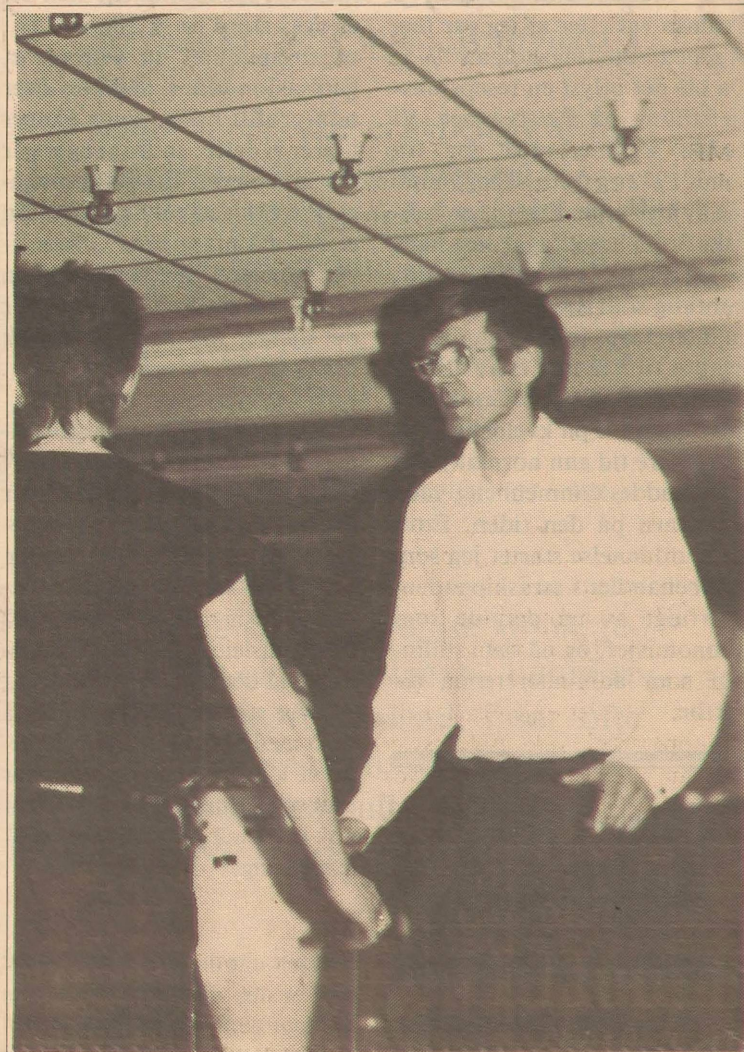
STED: _____

Human-Etisk

Pboks 2870 Tøyen, 0608 Oslo 6.

Forbund

Tlf. (02) 19 29 10

SAIH-tiere

SAIH-TIEREN ER en frivillig støtte fra studentene til studentenes egen bistandsorganisasjon. Tieren ble innført på 60-tallet som en frivillig «avgift» i tillegg til semesteravgifta. For noen år siden ble SAIH-tieren økt til 20 kr.

Ved Universitetet i Tromsø gir nå mindre enn 25% av studentene denne støtten, og SAIH-Tromsø foreslår at 10 kr legges obligatorisk inn i semesteravgifta, mens 10 kr eller mer kan gis i tillegg av de som ønsker det.

SAIH (Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpesfond), har som mål å arbeide for politisk, økonomisk, sosial og kulturell frigjøring i utviklingslandene, både gjennom informasjonsarbeid og ved å gi politisk og økonomisk støtte til land, frigjøringsbevegelser og prosjekter. Prosjektene skal primært konsentreres om utdanning og opplæring, men for tiden støttes også helse- og kvinneprosjekt.

SAIH prøver å konsentrere seg om et fåtall prosjekter, og er i dag aktiv i Nicaragua, Bolivia, Eritrea, Sør-Afrika (ANC), Namibia (SWAPO), Zimbabwe og Mosambik. Chile og PLO vurderes.

SAIH har et budsjett på 10 mill. kr (1988), og inntektene kommer i hovedsak fra Departementet for Utviklingshjelp (DUH) og Utenriksdepartementet, samt fra akademikere, studenter og andre medlemsorganisasjoner (NUFO, ANSA m. fl.).

Statlig u-hjelp har i økende grad vært kanalisert gjennom private bistandsorganisasjoner. De største summene går til misjonsorganisasjoner og andre religiøse organisasjoner, pluss Redd Barna. Avgjørende for tildelingene er imidlertid hvor stor egenkapital organisasjonen selv kan stille med, når et prosjekt først er godkjent av DUH/-

Hilde Berg

Foto: Janne Bjerkan

Utenriksdepartementet. Rundt 80% av inntektene til SAIH kommer fra disse statlige organene, men ryggraden i økonomien er likevel bidragene fra studentene og de ansatte ved universitetene og høyskolene. Slik blir våre 20 kr til 100 kr.

Det er ønskelig at disse bidragene er stabile, for å lette arbeidet med planlegging av aktivitetene, og det gir større sikkerhet for oppfølgingen av prosjektene.

Inntekten fra studentene har svinget fra år til år, og til dels ligget på et lavt nivå. Dette kan skyldes at SAIH har forsømt informasjonsarbeidet i

iveren etter å «få gjort noe» ute, og at dette bør prioriteres i tiden framover.

Vi i SAIHs studentgruppe håper at tromsøstudentenes internasjonale engasjement kan få et konkret utslag, og vil foreslå at neste Hovedallmøte tar standpunkt til en økning av semesteravgiften for å støtte SAIHs arbeid.

Hilde Berg
Hege Hildrum

Et alternativt embedsstudie

MED UTGANGSPUNKT i at det er nedsatt en komite for utredning av embedsstudie i psykologi her ved Universitetet i Tromsø, vil studentene reise noen spørsmål. Hva skal studiet inneholde, og hvilken form skal det ha? Vi synes det er på tide med en åpen diskusjon om dette nå, 1,5 måned før innstillingen skal leveres.

Fra studentenes synspunkt er det ønskelig at studieopplegget blir en kontrast til skoleretningene ved andre undervisningssteder. Vi ønsker et opplegg med egenutvikling som en integrert del av studiet, gjennom f.eks. gruppeterapi, rollespill, psykodrama o.l. Vi vil også ha en vekselvirkning mellom teori og praksis, og at praksis kommer tidligere inn i studiet. Dette medfører grunnleggende forandringer i forhold til tidligere utarbeidede opplegg. En underskriftskampanje blant psykologistudentene støtter opp om dette synet. Et skille mellom f. og 2.

Psykologistudentene ønsker rollespill...

Foto: Arkiv.

avdeling vil muligens da være en upassende modell.

Det er mulig dette synet innebærer en modell i mer humanistisk retning, og som kanskje vil stå i konflikt med et eksperimentelt eller behavioristisk syn.

Studentene ved de andre læresteder oppfordrer til nytenkning, og her er altså våre forslag.

Vi frykter at embedsstudiet her blir en modifikasjon av Oslo-modellen. Vi må ikke la denne

sjansen til å skape noe helt annerledes og selvfølgelig mye bedre, gå fra oss. Det vi ønsker er et reelt faglig alternativ.

Tromsøstudentenes
Psykologforening

F.S.U Tromsø

MOST OF us don't know what F. S. U. is or what it stands for, well F. S. U. stands for FOREIGN STUDENTS UNION. F. S. U. exists today at all four universities in Norway and these local F. S. U.'s work together with N. S. U. and other organizations, to cater for welfare of its members. Foreign Students Unions have two national conferences per year, where central problems regarding foreign students are taken up with proper authorities.

We at Tromsø are working closely with our Foreign Students Adviser, Jorunn Bye, and with other office holders at University of Tromsø. This ofcourse doesn't mean that work at F. S. U. Tromsø is a bed of roses. We work with day to day problems of foreign students, some of the major problems concerning foreign students which we are working with are:

- 1) Problems with visa.
- 2) Problems with housing.
- 3) Problems with Lånekasse.
- 4) Social problems.
- 5) Language problems.
- 6) Recognition of studies from homeland.
- 7) Spouse work permit problem.

Another side of F. S. U. is the cultural side. With many different countries represented in the union, our get togethers are worth experiencing. Often there is food, music and dances from different countries. Those of you attended our International Evening last year need no further explanation and those of re-

aders who didn't end last time, well there is only one way to find out, we will have our Annual International Evening on 15th of April.

The board of F. S. U. Tromsø as per today is of six members

- 1) President Harbinder Singh Bhatia
- 2) Vice-president Ahmad Khalaila
- 3) Secretary Mahesan Raveendranathan
- 4) Cashier Harris Bright
- 5) Rep. N. S. U. Maung San Lwin
- 6) Cultural sec. Sekhar Subramaniam

Our contact people are:

- 1) H. S. Bhatia IMR Math. reading room seat nr. 15
- 2) Ahmad Khalaila IMR Math. reading room seat nr. 20
- 3) Maung San Lwin N. S. U. office

F. S. U. membership is only for foreign students, but we invite everyone to join our diverse and interesting cultural group.

Contact us !

Når
nøden er
størst,
er
hjelpen
nærmest.
Prøv
oss.

BOKHUSET AS
K. HØEGHS EFTF.
Storgt. 86, Tromsø, tlf. 083-83036

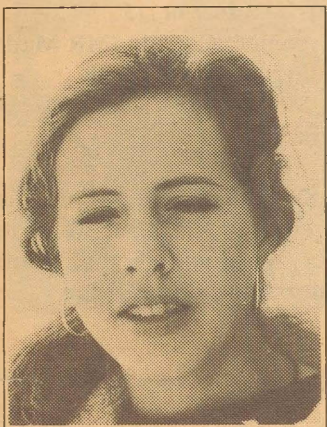
Din mening

Spørsmål : Er du medlem av NSU, og vet du hva bokstavene står for?

**Gro Elingsen
IRV**

Nei, jeg er ikke medlem av Norsk Studentunion.

**Caroline Grimsgaard
Biologi**

Nei, jeg er ikke medlem. Står ikke bokstavene for Norsk Studentunion?

**Dag Terje
NFH**

Nei, jeg er ikke medlem. Tror bokstavene står for Norsk Studentunion.

**Liv Pettersen
IRV**

Ja, jeg er medlem av Norsk Studentunion

Hummer og Campari

Kom mai du skjønnne milde (om brilleslanger og vårtegn).

Som alle andre føler denne spalte sterk medlidenhet med alle som må bruke våren til annet enn å nyte den. På den annen side, med litt flaks kan været bli så jævlig at selv eksamenslesning synes attraktivt. Vi vil i denne forbindelse friske opp en herværende betraktning overhørt på Storskogåsen for et par vårer siden. Diskusjonen gikk høyt om det virkelig var sant at når skjæra (altså fuglen) bygger reiret sitt høyt i trærne så blir det en varm sommer. Konklusjonen var nedslående.

Med all ønskelig logikk kan dette nemlig ikke være tilfelle. Da, som nå, lå nemlig snøen høyt selv i slutten av april. Kan man forlange at skjæra skal grave reiret ned i snøen for å opplyse at sommeren blir elendig? Svaret gir seg selv. Dette bør man ha i bakhodet ved planleggingen av ferien (og skyld ikke på skjæra).

Feiltolkninger av typen beskrevet ovenfor kan muligens tilskrives en generell nivåsenkning i skolen. Det er ikke så lenge siden en undersøkelse ble kjent som påsto at norske skoleelever ligger på et lavt faglig nivå, ikke minst i naturfag. Dette får ringvirkning

ger, også opp på akademisk nivå. Derfor er vi glade for å se basis-viten på trykk i Dagbladets lespalte forleden dag. Hr. Peder Anker fra Oslo kunne nemlig opplyse at påstanden om at brilleslangen virkelig har briller er en myte.

Fakta er, sier Hr. Anker, at slangen har et utmerket syn, og alltid har hatt det! Vi synes dette virker betryggende, i og med at slangene tydeligvis lar seg identifisere seg selv hvis de bruker kontaktlinser.

Med ønske om en god vår,

Æders Hummer et. Campari

Utropisk!

Av tømmermann Jak Haukvik, Brønnøya, 1315 Nesøya, Nørge. 23. mars 88.

ÅPENT BREV TIL KIRSTI KOLLE GRØNDAHL, KIRKE-ÅG UNNERSVINGSDEPARTEMENTET.

På rett nårs: hv=v, hj=j, gj=j, skj=sj, de=di, ld=ll, nd=nn, og=åg, oss=åss, nok=nåk, mm.

HEI KIRSTI!

Vi er jo etterhvert blitt dus. Ikke minst etter at jeg kopla inn deg såm trumfkort åverfår Friundervisningen i Oslo. Du husker vel det opplegget. Et spansk-kurs ga støtet til en ny type-nårm ved Friundervisningen.

Den gamle læreboka ADELANTE hadde typer mindre enn telefonkatalogens! Fålk satt med fårstørrelsesglass åg visste ikke si arme råd. Helt sinnsvakt. Min vane tro lot jeg ikke slikt gå upåttalt hen åg skrev en flengende kritikk til skolen. Åg såm brekjern brukte jeg selvfølgelig hu Kirsti K. G. Det er jo en solskinnsfartelling, men i dag kårmer ADELANTE ut i et fårmat åg med skrifttyper såm virkelig er en lærebok verdig. Samtidig fikk jeg jo svar fra deg åsså. At du hadde bedt dep. pedagogiske kontor om å se nøyere på spørsmålet om minstekrav til skrifttyper i lærebøker i skoleverket.

UTROPISK! Jeg fikk nettopp et hyggelig brev fra UTROPIA, studentavisa ved Universitetet i Tromsø. Trond Davidsen skriver med superlativer, at mine tanker åg meninger er såpass interessante at di ønsker et bidrag i spaltene sine. Men det såm ikke er så oppmuntrende er at studentene har plunder med å skaffe seg lærebøker i tide: Jeg fikk nemlig samtidig tilsendt 3 eks. av UTROPIA. Det helt utropiske har hennt: Universitetsbokhandelen, fårkorta Uni-bok, den har gått KONK! Studentene er altså henvist til å gå på gata, tråle jennom andre bokhandlere, men helst bruke opp studielånet til å ringe til Oslo, for om mulig å oppdrive dette høyst nødvendige lærestoffet.

Jak Haukvik støtter Tromsø studentene, og går til kamp mot Kirsti Kolle Grøndahl.

Leser man nøyere ijenom UTROPIA finner vi at det er Studentsamskipnaden i Tromsø såm eier aksjene i Uni-bok Tromsø. Med andre ord er det studentene åg Studentsamskipnaden A/S såm har gått konk. Åg det høres da UTROPISK! Alt tyder på at unnervisningsdepartementet burde kårme inn i bildet her. Universitets-studenter har vel sannelig andre ting å bruke tid åg krefter på enn å drive fårretning åg boksalg. Tid er åsså penger åg det er ikke å vente at studentene skal måtte kaste vekk kårstbar tid på mangel av lærebøker. Har staten satset milliarder på universiteter her i lannet, da burde sannelig første bud være at staten sørger for at disse fungerer i praksis åsså. Første betingelse er da så opplagt at statsråden må se til å reagere: Studentene skal til enver tid ha tilgang på moderne, rimelig studiemateriell.

Kjenner vi Kirsti Kolle Grøndahl rett

er hun den første til å innse dette. Hun setter seg derfår i sving med det samme åg samordner lærbokformidlinga.

På studentenes vegner v. alle universiteta åg Tromsøs især: Mange takk. Hei!

— — —
KOPI TIL: Kirsti Kolle Grøndahl. Alle i rejeringa. Alle på stortinget. Studenttinget v. universiteta i Oslo, Ås, Bergen, T.-heim, Tromsø. Lærehøgskolene: Alta, Tromsø, Bodø, Nesna, Levanger, T.-heim, Ålesund, Bergen, Grimstad, Porsgrunn, Horten, Oslo, Gjøvik, Kongsberg, Hvalmoen, Sarpsborg, Sosialhøgskoler: Bodø, T.-heim, Stavanger, Oslo, etc. Distriktshøgskoler: Alta, Bodø, Steinkjer, T.-heim, Sogndal, Molde, Bø (Telle.), Kr.-sand, Stavanger, Rena, Lillehammer, Halden, Volda, Oslo. ÅSV. Takk til Friundervisningen. Skoleongdom. Arbeidere i alle yrker. Til orientering. Konk. bo-bestyrer, advokat Kjell Martin Haug, Tromsø. Alt falket. Tromsø univers. Rektor Narve Bjørge, Harald Overvaag, Øystein Aspaas: STØTT OPP!

Hilsen Jak.

Nytt ute

Je t'aime

Søndag 8. og mandag 9. mai spiller Back Street Girls. De har spilt på Je t'aime før med stor suksess.

Kulturhuset

24. april blir det Mozart-konsert med Tromsø Symfoniorkester.

27. april spiller Tromsø Orkesterforening.

2. og 3. mai blir stykket «Nattsang. Et stykke om AIDS», satt opp. Det er laga av Terje Nordby og spilles på lillescenen.

3. mai blir det jazzkonsert på storscenen. Musikere der er blant anna Terje Mikkelsen og Nils H. Øster Pedersen.

4. mai konsert med Canto Polare.

5. og 6. mai spiller Dukkensikkerne «Plommetreet».

5. mai er det konsert med Tromsø Sinfonietta og Terje Tønnesen.

8. mai framfører Nordafør «Afghanistan Zindabad».

9. mai er det konsert med Bjørn Afzelius.

10. mai opptre damekoret Harmonica.

Pacific

19. og 20. april spiller Warner Bros. 21., 22. og 23. blir det country-kveld med Sakkarina Band fra Lødingen. Jerry underholder i Naustet.

26. og 27. blir det allsidig populærdansemusikk med Liverpool-gruppa Cherrie Beck Band.

28. spiller Scan Am band og 29. Made in Japan.

Den 30. blir det ifølge Pacific stor-konsert. Da kommer Bjørn Håland og The Boys. I 1. etasje kan Grand Prix-interesserte «gløtte» på TV.

3. og 4. spiller Tromsø-gruppa Wright.

5. spiller Four Roses.

6. og 7. kommer Destiny, et lokalt danseband.

12. blir det country-show med Scan Am band.

13. og 14. spiller Street Boys.

Prelaten

27. er det Alphs dag.

6. og 7. mai spiller Tromsø Rhythm & Blues band.

13. og 14. mai sørger The Klart for musikken.

30. april og 1. mai trommes Ny Von sammen igjen for å ha to konserter.

Tromsø Museum

17. - 24. april har Tromsø Husflidslag utstilling av broderier fra før 1940.

26. april - 23. mai blir det ei fargerik og fantasifull utstilling av tøva gjenstander. Breivang videregående skole står for den.

20. april arrangeres et møte i regi av Folkeaksjonen for barn.

20. og 21. april arrangeres Universitetets vårkonferanse. Denne gang om Arktisk forskning.

Skarven

30. april og 1. mai spiller Marie Bergman.

5., 13. og 19. anbefales de PR-kåte å gjeste Skarven. Da blir det nemlig TV-opptak. Hvilken musikk det blir, er i ikke helt klart foreløpig.

7. mai blir det glad-jazz med Skansen Fotvannere. De skal ha to konserter.

18. mai kommer den samiske musikeren Mari Boine Persen.

Tromsø Kunstforening

Fra 23. april til 8. mai stiller Gøran Ohldich ut grafikk og tegninger.

14. - 23. mai er det amatørutstilling.

Ungdommens Hus

7. mai blir det discotek.

1. - 6. mai blir det Gambisk uke på Ungdommens Hus. Det blir salgsutstilling med arbeider laga av Gambisk billedkunstner

og en norsk fotograf. Ellers Gambisk musikk, mat, lysbilder, m.m. Det blir arrangert en debatt med tema «Turisme i et uland».

Studenthuset

21.04. er det fakir-show

31.04. vinforelesning

Natt til 1. mai spiller The Klart.